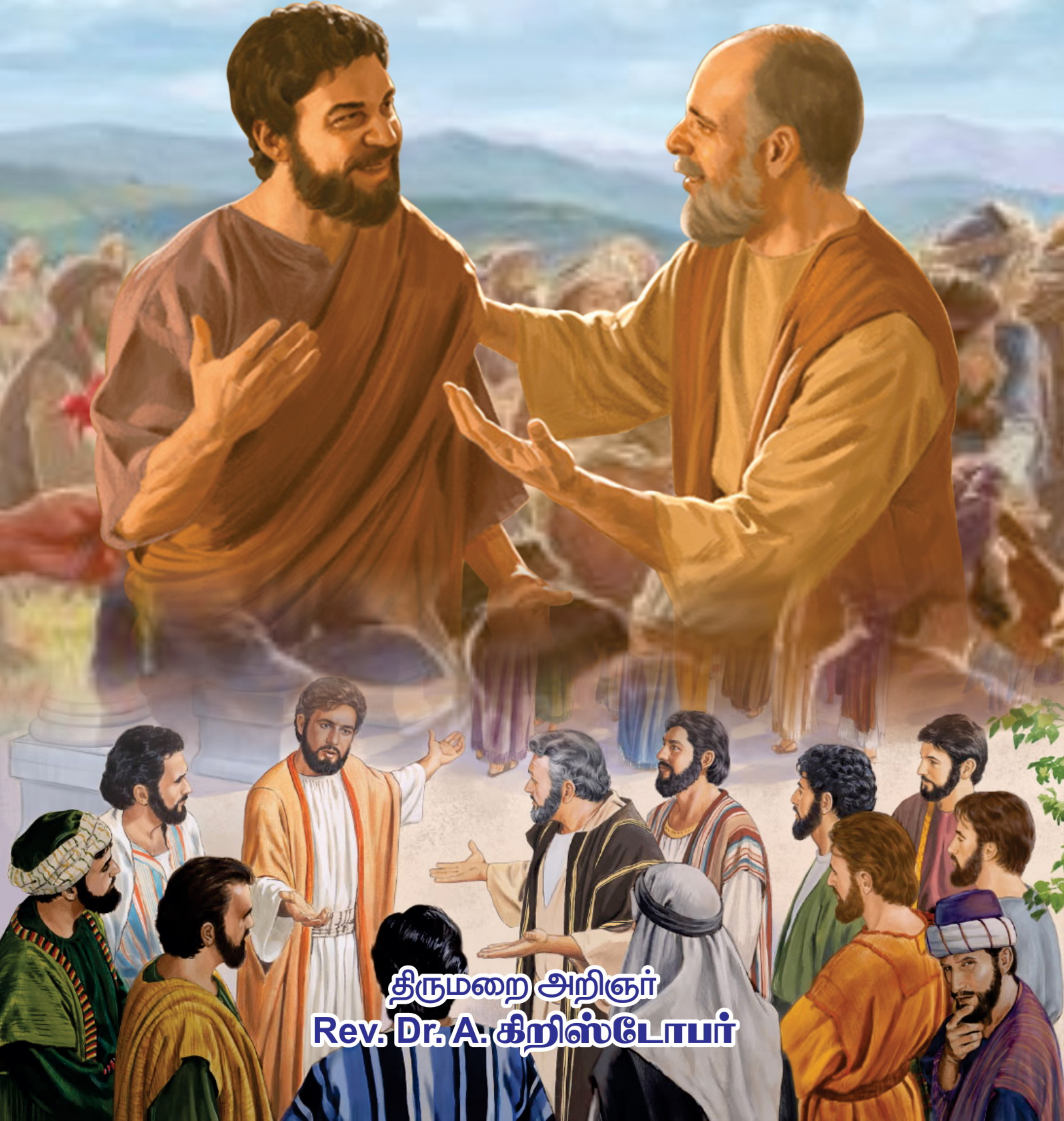

ஆறுதலின் மகன் பர்னபா

திருமறை அறிஞர்
Rev. Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

ஆறுதலின் மகன் பர்னபா

ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
Rev. Dr. அ. கிறிஸ்டோபர்

வெளியிடுபவர்
விண்ணக அப்பம்
நேருவீதி, சூரம்பட்டி,
ஈரோடு - 9. தென்இந்தியா.

RE - PRINT - JULY 2012
TOTAL COPIES - 2000
COPY RIGHT - TO AUTHOR
PRICE - Rs. 40.00 (IN INDIA)
BOOK NUMBER - T 60

FOR DETAILS CONTACT WINNAGA APPAM

No. 4/2, NEHRU STREET, SOORAMPATTI,
ERODE - 638 009. S.INDIA.
PHONE : (0424) 2271323 (Off)
Cell : 94434 - 99486
Fax : (0424) 2277286
e-mail : winnagaappam@rediffmail.com
Bank A/C : ALEX DHINAKARAN
Bank of India (Erode Branch)
A/C No. 820210100005638

அணிந்துரை

திருமறைப் பெரியார்

மறைதிரு. யோபு ஞானப்பிரகாசம்

இந்தியன் பெந்தெகொஸ்தே அஸம்பிளிஸ்

கோயம்புத்தூர் - 12.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே! இந்த இனிய புத்தகத்திற்காக கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன்.

திருமறை அறிஞர் பாஸ்டர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களை நான் நன்கு அறிவேன். எங்கள் ஐக்கியத்தில் மூத்த போதகர்களில் ஒருவரும், ஈரோடு மண்டல சபைகளின் கண்காணிப்பாளருமாகிய இவர் மிகச்சிறந்த எழுத்தாளர், பேச்சாளர்.

மிக கருகலான வேத பகுதிகளை எளிய முறையில் இனிய தமிழில் விளக்கும் விசேஷித்த தாலந்தை கர்த்தர் இவருக்கு கொடுத்துள்ளார். இவரது எழுத்துக்களால் விசுவாசிகளும், வேதாகம மாணவர்களும், ஊழியர்களும் மிகச்சிறந்த தெளிவைப் பெற்று வருகின்றனர்.

இவரது முந்தின நூல்களைப் போலவே இந்த நூலையும் சிறப்பாக வடித்திருக்கிறார். பர்னபாவை மையமாக வைத்து அவர் குணாதிசயங்களைக் காட்டி தேவ ஜனத்திற்கு அரிய பெரிய காரியங்களை விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்.

இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் நல்ல வெளிச்சத்தை தேவன் அருள்வாராக. இந்நூல் ஆசிரியர் இன்னும் பல நூல்கள் எழுதி வெளியிட கர்த்தர் அருள் புரிவாராக என்று வாழ்த்துகிறேன்.

- ஆமென்.

என்னுரை

என் இனிய வாசகர்களே! இரட்சகரின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

எனது 60வது படைப்பை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் கையில் அளிக்கிறேன். இதை எழுதி வெளியிட உதவிய என் ஆண்டவர்க்கு கோடி ஸ்தோத்திரம்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைக் குறித்து எழுதிய கையோடு பர்னபாவை வெளியிட விரும்பினேன். அப்போது அது இயலவில்லை. ஆகிலும் எனது 60வது வெளியீடாக இது வெளிவருவது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர்களால் 'ஆறுதலின் மகன்' என்று மறுநாமமிடப்பட்ட இந்த பர்னபா ஒரு விசேஷமானவன். இவரது வாழ்க்கையின் மூலமாய் அநேக பாடங்களை படங்களைப் போல ஆவியானவர் பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறார்.

என்னுடைய கடந்த கால தியான நாட்களில் நான் சிந்தித்தவைகளையே புத்தகமாக வடித்திருக்கிறேன். வளரும் விசுவாசிகள் ஒவ்வொருவருக்கும், தலைவர்களுக்கும் ஏற்புடைய ஆலோசனைகளை இந்நூல் வழங்கும் என்று ஆவியில் திட்டமாக உணருகிறேன்.

தமிழில் இதைக் குறித்த புத்தகங்கள் இல்லை. வாசகர்களுக்கு அதிக பட்ச தகவல்களை இந்நூல் தர வேண்டும் என்ற ஜெபத்தோடு இஃதினை வெளியிடுகிறேன்.

அன்போடும் ஜெபத்தோடும்

அவர் சேவையில்

அ. கிறிஸ்டோபர்.

படைக்கிறேன்

முன்பு என்னை பேர்சொல்லி அழைத்தாய்!
பின்பு உலகைத் தோன்றச் செய்தாய்!
என்பு வருமுன் உருவம் கண்டாய்!
அன்பு கொண்டே தயவாய் அணைத்தாய்!

வாய்மை உள்ள வாக்குகள் தந்தாய்!
மகிமை நிறைந்த வரங்கள் அளித்தாய்!
தூய்மை பொங்கும் ஊழியம் கொடுத்தாய்!
வலிமை பெருகும் ஆவியால் நிறைத்தாய்!

பதித்தாய் நாதா கண்ணை என்மேல்!
எடுத்தாய் தேவா என்னை உமக்காய்!
எழுத்தாய் எழுத தூது தந்தாய்!
கருத்தாய் படைக்கிறேன் ஆசீர் அருள்வாய்!

உள்ளடக்கம்

அதிகாரம்

1. அர்ப்பணித்த பர்னபா
2. ஆத்தும ஆதாயகன் பர்னபா
3. நம்பிக்கைக்குரிய பர்னபா
4. ஆவிக்குரிய பர்னபா
5. பெலவீனமான பர்னபா

1

அர்ப்பணித்த பர்னபா

ஆதி சபையில் அப்போஸ்தலர்களால் “எங்களுக்கு பிரியமுள்ளவன்” என்ற சாட்சியை பெற்றவனும் (அப் 15 : 25), “ஆறுதலின் மகன்” என்று அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய ‘யோசே’ என்னும் பர்னபாவைக் குறித்து இந்த நூலில் உங்களோடு பேச விரும்புகிறேன்.

மிக அடக்கமாக அதே வேளையில் அபூர்வமான தேவ மனிதனின் வாழ்க்கையை நாம் சிந்திப்பது எத்தனை மகிமையானது. புத்தோடு புதினொன்றாய் ஆதி சபையில் தன் சீஷத்துவ வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இவன் ஆறுதலின் மகனாய், ஆத்தும் ஆதாயகனாய், அருள்வாக்கு சொல்லும் தீர்க்கனாய், ஆகமத்தை விவரிக்கும் போதகனாய் அனைத்துக்கும் மேலாய் அப்போஸ்தலனாய் உருவெடுத்தது எத்தனை பெரிய காரியம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சொந்த பந்தம் என்ற தாங்கும் பின்னணி ஏதும் இல்லாத இவன் இத்தனையாய் உருவெடுத்தது என் உள்ளத்தை உருக்கி விட்டது. உட்கார்ந்து உணர்ச்சி வசப்பட்டு பர்னபாவை உட்கிரகிக்க ஆரம்பித்தேன். அதன் விளைவே இந்த புத்தகம்.

நீங்கள் மிக சாதாரணமானவராக இருக்கலாம். மனிதர்களின் செல்வாக்கு என்ற பின்னணி உங்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உங்களுக்கு ஓர் எதிர்காலம் உண்டு. ஒப்பற்ற ஊழியம் உண்டு என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடையாளம் தெரியாத நபராக அறிமுகப்படுத்தப்படுகிற இந்த யோசே, பர்னபா என்ற பெயரில் ஆதித் திருச்சபையில் பசுமையான பதிவை ஏற்படுத்தியிருப்பதை

நீங்கள் கவனித்தால் என்னை அழைத்த இதே தேவன் இதே விதத்தில் என்னை பயன்படுத்த வல்லவர் என்பதை உங்களால் உணர முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இவனைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் 4 : 36ல் சொல்லப்பட்ட அறிமுக வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். இந்தக் குறிப்பின்படி இவனைக்குறித்த நான்கு காரியங்கள் நமக்கு வெளிப்படுகிறது. 1. இவன் ஒரு லேவியன், 2. இவனுடைய சொந்த ஊர் சீப்புரு என்னும் தீவு என்பது, 3. இவனது இயற்பெயர் யோசே, 4. ஆதித் திருச்சபையிலிருந்த அன்புக்குரிய சீஷன், அவ்வளவுதான்.

அப்போஸ்தலருடைய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட அதிரடிப் பிரசங்கத்தினால் ஆயிரக்கணக்கில் ஆத்துமாக்கள் கூட்பங்கூட்டமாய் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். சபை கிடுகிடுவென்று படு வேகமாய் வளர்ந்தது.

ஆனாலும் சபையினுடைய தலைமையிடம் எருசலேமாகத் திகழ்ந்தது. தலைமைப் பீடம் அப்போஸ்தலர்களின் வசம் இருந்தது. எனவே சீஷர்கள் கூட்டம் சீனியை மொய்க்கும் ஈக்களைப் போல் எருசலேமில் முகாமிட்டது.

அது அவர்களுக்கு பரலோக இன்பத்தைத் தந்தது மாத்திரமல்ல பரலோகமாகவே பட்டது. அதன் விளைவு தங்களுக்கென்று எதையும் வைத்துக் கொள்ள விரும்பாமல் தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலம்பொலம் ஆகியவற்றை விற்று பணத்தைப் பெற்று அப்போஸ்தலரிடத்தில் கொடுத்து தங்கள் பற்றை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட செயலினால் பலர் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவன் தான் இந்த பர்னபா. பர்னபாவுக்கும் சீப்புரு தீவில் காணியாட்சி இருந்தது. அதை விற்று கொண்டுவந்து அப்போஸ்தலரின் பாதத்தில் வைத்து விட்டான் என்று இரத்தின

சுருக்கமாக அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் பதிவு செய்திருப்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

சீப்புரு தீவுக்கு ஏன் போனான்? எப்படிப் போனான்? என்று தெரியாது, ஆனால் சீப்புரு தீவில் காணியாட்சிக்கு சொந்தக்காரனாக இவன் இருந்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சீப்புரு தீவை நீங்கள் சாதாரணமாக எண்ணிவிடக் கூடாது. தரிசு நிலம் என்றோ அரசு மானியத்தில் கிடைத்த இரண்டு ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் என்றோ நீங்கள் நினைக்காதீர்கள்.

சீப்புரு தீவு என்பது நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்திய கடற்கரைப் பிரதேசம். அதனுடைய திராட்சை போன்ற பழவர்க்கங்கள், விளைபொருட்கள், மரங்கள் விலையேறப் பெற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உங்களுக்குப் புரியும்படி சொல்ல வேண்டுமானால் நமது நாட்டிலுள்ள கோவா கடற்கரைப் போன்றது. கொடநாடு எஸ்டேட்டைப் போன்று வளம் கொண்டது.

‘காணி நிலம் வேண்டும்’ என்று பாரதி பாடினானே, அத்தனை அம்சங்கள் கொண்ட அற்புதமான நிலப்பகுதி இந்த சீப்புரு தீவு. இந்த ஊரில் தான் சொந்தமான காணியாட்சி பர்ப்பாவிற்கு இருந்தது.

சீப்புரு தீவில் இடம் ஒன்று வைத்திருப்பது பெருமைக்குரிய ஒன்று. இப்பொழுது பர்ப்பாவும் சீஷனாகிவிட்டான். பரலோக மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொள்கிறது. பக்தர்கள் சொத்துக்களை விற்கும் நிகழ்ச்சி அவனுக்கு நெகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

என்ன செய்தான் தெரியுமா? கனத்துக்குரிய விலையேறப் பெற்ற தனது காணியாட்சியை விற்று அப்படியே அப்போஸ்தலரின் பாதத்தில் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டான். இங்கே தான் அவனது தீவ்விய சபாவம் வெளிப்படுகிறது.

சீஷன் என்பவன் தனக்குரியவைகளை விட்டு விடுகிறவன், விற்று விடுகிறவன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வீட்டையும், தனக்குண்டானவைகளையும் விட்டுவிட்டு எனக்குப்பின்னே வரவேண்டும் என்று சொன்னதோடல்லாமல் உனக்குள்ளதை விற்று தரித்திரருக்குக் கொடு என்று இயேசு சொன்னது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுதான் சீஷருக்கு இருக்க வேண்டிய முதல்தகுதி.

ஆதி சபை சீஷர்கள் இஃதினை ஆர்வத்துடன் செய்தார்கள். அதிலே குறிப்பிடத்தக்கது பர்ப்பாவின் செயல்பாடு. இப்பொழுதுள்ள சீஷர்களை நினைத்தால் வேதனையாகவும் இருக்கிறது, வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது.

ஆதித் திருச்சபை தங்களுக்குண்டானவைகளை விற்று ஊழியத்தில் முதலீடு செய்தனர். இப்பொழுதோ ஊழியத்தில் வருவதில் சொத்து வாங்குவதிலும் பங்கு வர்த்தகத்திலும் முதலீடு செய்வதிலும் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.

ஆவிக்குரிய உலகத்தை இந்த உலகம் எப்படி ஆட்டிப்படைக்கிறது என்பதற்கு இதுதான் நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

பர்ப்பாவைக் குறித்து பிந்தின அதிகாரங்களில் விசுவாசத்தால் நிறைந்தவன் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விசுவாச வாழ்வின் அடிப்படை அல்லது துவக்கம் எதுவென்று தெரியுமா? கொடுக்கத் துவங்குவது அல்லது அர்ப்பணிப்பது தான். தெய்வப்பிள்ளைகள் இதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

‘விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்க முடியாது’ என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அர்ப்பணம் செய்யத் தெரியாதவன் வாழ்க்கையில் விசுவாசம் என்பது துளியும் கிடையாது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இதை

நீங்கள் ஆழமாய் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆதி சபையில் எழுப்புதல் தீ பற்றியெறிந்த காலத்தில் பரன்பா இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டான். உணர்ச்சி வசப்பட்டு உள்ளதை அவன் விற்று விடவில்லை. உள்ளம் திடமாய் தேவனை விசுவாசித்ததினால் தான் உடமைகளை அவன் விற்று உடனே அஃதினை ஊழியரிடம் ஒப்படைத்தான்.

அவன் கர்த்தரை நம்பினான், கர்த்தரின் ஊழியரை நம்பினான். அதனால் எதிர்காலம் என்னவாகும் என்ற எண்ணம் எள்ளளவும் அவன் உள்ளத்தில் ஏற்படவில்லை. அதினால் எல்லாவற்றையும் விற்று காணிக்கையாய்ப் படைத்து விட்டான்.

சொத்துக்கு மேல் சொத்து வாங்கி சொர்க்கபுரியாய் தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றுவோர், விசுவாச வாழ்க்கையில் எதிர்திசையில் பயணிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதை தைரியமாய் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு வீடு அவசியம், ஆனால் பல வீடுகள் அநாவசியம். தேவைக்கு பணம் வைத்திருப்பது அவசியம், பத்துத் தலைமுறைக்கு சேர்த்து வைத்திருப்பவன் திருடன். இப்படி நான் எழுதுவதைக் கண்டு சில அப்போஸ்தலர்கள் வெகுண்டு எழுந்தால் எனக்கொன்றும் கவலையில்லை.

சிறப்பான சீப்புரு தீவிலிருந்த இடத்தை விற்றுவிட்டு வந்த பரன்பா எங்கே? எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு வந்தேன் என்று பழைய புராணத்தை பாடிக்கொண்டே பகட்டு வாழ்க்கை செய்யும் இப்படிப்பட்டவர்கள் எங்கே?

பரன்பாவுக்கு தன்னை தேவன் நடத்துவார் எந்தக் காலத்திலும் எந்தக்குறைவும் வராது என்கிற நம்பிக்கை இருந்தது, ஆகவே விற்றுவிட்டான் விட்டுவிட்டான்.

அப்போஸ்தலர் ஐந்தாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப்

பாருங்கள். அங்கே ஒருவன், அவன் பெயர் அன்னியா, ஆதிசபையில் நிகழ்ந்த இந்த தாக்கம் அவனையும் பாதித்தது. அவனும் தனது காணியாட்சிகளை விற்றுவிட்டான். அது உணர்ச்சிவசத்தினால் செய்யப்பட்ட செயல். உள்ளம் என்ன சொன்னது தெரியுமா?

உள்ளதையெல்லாம் கொடுத்து விட்டால் நாளைக்கு நல்லது கெட்டது நடந்தால் என்ன செய்வாய்? இந்த உள்ள உணர்வுக்கு இல்ல உறவும் இசைவு தெரிவித்தாள், அவ்வளவுதான் ஒரு பங்கை வஞ்சித்து வைத்துவிட்டு மற்றதை கொண்டு வந்து காணிக்கை படைத்தான்.

நடந்தது தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே! ஒன்றுபட்டு வஞ்சித்ததினால், ஒரு மனப்பட்டு பேசினதினால் ஒரே நாளில் மரித்தார்கள். (பரவாயில்லை, மரணம் கூட அவர்களை பிரிக்கவில்லை என்று திருப்திப்படாதீர்கள்)

எப்பொழுது ஒருவன் தன்னை அதிகம் நேசிக்க ஆரம்பிக்கிறானோ, எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்குமோ என்று ஐயப்பட ஆரம்பிக்கிறானோ? நாளைக்கு நான் என்ன செய்வது என்று யோசிக்க ஆரம்பிக்கிறானோ? அப்பொழுதே அவன் விசுவாச வாழ்வில் எதிர்திசையில் பயணிக்க அடி எடுத்து வைக்கிறான். அதற்கு முதல் அடையாளமாக சேர்த்து வைக்கும் ஆசை அவனுக்குள் குடிபுக ஆரம்பிக்கிறது. இதை நான் எச்சரிக்கையாகவே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தெய்வப்பிள்ளைகளே! இதுவரை இல்லாத புதுப்புது ஆசைகள், பொருட்களின் மேல் மோகம் உங்களுக்கு ஏற்படுமாயின் உங்கள் சீஷத்துவ வாழ்க்கை சறுக்கலை நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

தன்னுடைய தலைவர்களை தன்னுடைய ஐக்கியத்தை

பர்னபா நம்பினான். அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை நன்றாய் வாசித்துப் பாருங்கள். எல்லோரும் பொதுவாய் அனுபவித்தார்கள். அதற்காக ஐந்து கிலோ அரிசியும், ஐந்து கெஜம் துணியும் ரேஷன் கடை போல் வழங்கப்பட்டது என்று யோசிக்காதீர்கள்.

வேதம் என்ன சொல்கிறது என்பதை கவனித்துப்பாருங்கள், “அவனவனுக்குத் தேவையானதற்குத் தக்கதாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களில் ஒருவனுக்கும் ஒன்றும் குறைவாய் இருந்ததில்லை,” (அப். 4 : 35).

இந்த வசனத்திற்குப் பிறகுதான் பர்னபாவின் செயல்பாடுகளை வேதம் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறது. அப்படியானால் தன்னை நடத்துகிறவர்கள் உண்மையுள்ளவர்கள், அநீதி இழைக்க மாட்டார்கள் என்று நம்பினான், அதனால் துணிந்து நிலத்தை விற்று அர்ப்பணம் செய்தான் என்று புரிந்து கொள்ள முடிகிறதல்லவா?

இங்கே இரண்டு காரியத்தை முக்கியப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்போஸ்தலர் (தலைவர்கள்) சீஷர்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாகவும், விசுவாசத்தை தூண்டுகிறவர்களாகவும், ஊக்குவிக்கிறவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அப்படியே சீஷர்களும் தங்கள் தலைவர்களை நம்ப வேண்டும், நம்பிக்கைக்குரியவர்களாய் பார்க்க வேண்டும்.

நான் ஏதோ தடம்மாறி போகிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணக் கூடாது. கடந்த நாட்களில் எனது வாசகரின் மூலமாக நான் அறிந்து கொண்ட சில காரியங்கள் என்னை இப்படி எழுதிட வைத்திருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு வாசகர் தொலைபேசியில் என்னோடு தொடர்பு கொண்டார். ஏறக்குறைய நாற்பது நிமிடம்

பேசினார். அவர் சொன்னது எனக்கு ஆழ்மனதில் அழுத்தமாய் பதிந்து விட்டது.

“உங்கள் புத்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன் வெறுப்பு வந்துவிட்டது, தூக்கி வீசிவிட்டேன்” என்றார், எனக்கு தூக்கி வாரிப்போட்டது. “அப்படியென்ன கோபம்?” என்றேன். “உங்கள் ஜெபம் கேட்கப்பட வில்லையா? அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. உங்கள் ஊழியருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியாதது, அவரோடு ஒரு மனம் இல்லாதது ஒரு காரணம் என்று குறித்துள்ளீர்கள். இதைப்படித்தவுடன் எனக்கு கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது,” என்று சொன்னதுடன் அழ ஆரம்பித்து விட்டார்.

மேலும் தொடர்ந்தார், “எங்க பாஸ்டர் சபைக் கட்டித்திற்காக என் மூலமாய் ஒரு லட்ச ரூபாய் கடன் வாங்கினார். எனக்குத் தெரியாமலேயே என் மனைவியை வசப்படுத்தி மேலும் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கான காசோலையை என் மனைவியிடம் வாங்கிச் சென்று விட்டார், இப்போது நான் இரண்டு லட்ச ரூபாய் கடன்காரன். அதற்கு மாதந்தோறும் மிக அதிகமான வட்டியைக் கட்டுகிறேன், பாஸ்டரைக் கேட்டால் சபையை விட்டுப் போ என்கிறார். அதிகம் பேசினால் தொலைத்து விடுவேன் என்கிறார். இப்படிப்பட்டவரிடம் நான் ஒரு மனமாக இருக்க முடியுமா? அதனால்தான் கோபப்பட்டு உங்கள் புத்தகத்தை வீசிவிட்டேன்.”

“புத்தகத்தின் அட்டையில் உள்ள உங்கள் படம் என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தது. ஒரு பரிசுத்தவானை அவமதித்து விட்டோமே என்று என் மனம் பதறியது. நடந்ததைச் சொல்லி மன்னிப்புக் கேட்கத்தான் போனில் அழைத்தேன்” என்றார். நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் என் செல்போன்தான் சூடாகி விட்டது.

நான் ஊழியக்காரர் என்று குறிப்பிட்டது உங்கள் ஊழியக்காரரை அல்ல, விசுவாசியினிடத்தில் கடன் வாங்குபவர், அடியாட்களை வைத்து அப்பாவினை மிரட்டுபவர், இவர்களெல்லாம் ஊழியர் அல்ல.

“அக்கறையுடன் ஆத்துமாக்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்கிற அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். நீங்கள் என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டதற்கு நன்றி. புத்தகத்தை முழுமையாகப் படியுங்கள், கர்த்தருடைய வசனம் சொல்கிறபடி நடவுங்கள், அது உங்களுக்கு நல்லது” என்று முடித்துவிட்டேன்.

தலைவர்களே! ஊழியர்களே! மிகுந்த கனத்த இதயத்துடன் இதனைப் பதிவு செய்திருக்கிறேன். ‘மிஞ்சின நீதிமான்’ என்று என்னை நினைக்காதீர்கள். தேவ சமூகத்தில் என்னை தாழ்த்துகிறேன். என் சம காலத்தில் இந்த சமூகத்தில் நிகழும் சம்பவங்களின் பாதிப்புகளை பதிக்க வேண்டியது என்மேல் விழுந்த கடமையாய் இருக்கிறது.

Iபேதுரு 5 : 2 - 3 வரையுள்ள வசனத்தில் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கூறும் அறிவுரையைப் பாருங்கள்.

“உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து, கட்டாயமாய் அல்ல மனப்பூர்வமாயும், அவ லட்சணமான ஆதாயத்திற்காக அல்ல உற்சாக மனதோடும், சுதந்தரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாக அல்ல மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும் கண்காணிப்பு செய்யுங்கள்.”

ஆதி அப்போஸ்தலருக்காக கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன், சீஷர்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாகவும், மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள், பர்னபா போன்றவர்கள் தங்கள் காணியாட்சிகளை விற்று

மனப்பூர்வமாய் கொடுக்கத் தக்கதாக விசுவாசத்தை விளக்கேற்றி வைத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட தன்னலமற்ற சொத்துக்களை விரும்பாத, சேர்த்து வைக்காத தலைவர்களை கர்த்தர் எழுப்புவாராக!

சில மாதங்களுக்கு முன்பு நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு சகோதரி கடிதம் எழுதி இருந்தார். என் புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டு பல கருத்துக்களை அவர் பாராட்டி இருந்த போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தை கடுமையாக விமர்சித்திருந்தார். அப்படி கடுமையாக விமர்சிப்பதற்கான காரணத்தையும் அவர் எழுதியிருந்தார்.

காரணம் என்னவாக இருக்கும்? வழக்கம் போல ஊழியரைக் குறித்துதான். “ஊழியர்களைக் குறித்து இவ்வளவு உயர்வாக எழுதியிருக்கிறீர்களே, எங்கள் ஊரில் இந்தக் குறிப்பிட்ட ஊழியக்காரர் இன்னின்ன காரியங்களை படு கேவலமாக செய்கிறார், இப்படிப்பட்ட ஊழியக்காரரின் வார்த்தையின்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டுமா? செய்யத்தான் முடியுமா?” என்று பொறிந்து தள்ளி இருந்தார்.

நான் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு பதில் எழுதவில்லை, பரிந்து பேசத் துணியவுமில்லை, மவுனம் சாதித்து விட்டேன். ஆவிக்குரிய உலகத்தின் யதார்த்த நிலை இதுதான். ஆதிசபையில் அற்புதம் நடந்தது, அதற்குப் பிரதான காரணம் அர்ப்பணம். அப்போஸ்தலர்களின் அர்ப்பணம். விசுவாசிகளின் அர்ப்பணம்.

நம்பிக்கைக்குரியவர்களாய் நடந்தார்கள். நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாய்ப் பார்த்தார்கள். இந்தப் புரிந்துணர்வு இக்கால சபையில் உண்டாக வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

ஆதி சபையின் வரலாற்றை பதிவு செய்திருக்கிற ‘அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்’ புத்தகத்தை நிதானமாய் வாசித்துப்

பாருங்கள். அதில் உள்ள 28 அதிகாரங்களில் முதல் பதினைந்து அதிகாரங்களில் மிகப் பிரம்மாண்டமாய் நிற்கிற பாத்திரம் இந்த பர்னபா.

ஆதிசபையில் அற்புதமான அழுத்தமான தடம் பதித்தவர் இந்த 'பர்னபா' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பத்தில் எழுதப்படாத ஒரு நிழல் யுத்தம் இருந்தது. கிறிஸ்தவம் யூதர்களின் சொத்தாக கருதப்பட்டது.

எருசலேம் சபை தாய் சபையாய், தலைமை சபையாய் எண்ணப்பட்டது. ஆனால் அடுத்து வந்த காலகட்டத்தில் (கிரேக்கர்) புறஜாதிகளின் சபை கை ஓங்கியது. புற ஜாதிகளுக்கு முதல்முதலில் ஸ்நானம் கொடுத்து அங்கீகரித்தவர் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு என்றாலும், 'புற ஜாதிகளின் அப்போஸ்தலன்' என்ற சிலாக்கியத்திற்கு சொந்தக்காரன் என்ற பெயரைப் பவுல் பெற்றிருந்தாலும், யூத சபைக்கும் கிரேக்க சபைக்கும் இணைப்புப் பாலமாய்த் திகழ்ந்த இரும்புப்பாலம் இந்த பர்னபா.

அப்போஸ்தலரினால், 'ஆறுதலின் மகன்' என்று அழைக்கப்பட்டதினால் குற்றேவல் புரிகிறவன் என்று நீங்கள் எண்ணிவிடக்கூடாது; பவுலுடைய முதல் சுவிசேஷ பயணத்தில் முழுமையாய் பயணித்தவன் இவன். அதுமட்டுமா? ஆதி திருச்சபையில் அதி முக்கியமானவராய்க் கருதப்பட்டார்.

புறஜாதிகளின் சபையின் உபதேச சட்டங்களை அப்போஸ்தலர்கள் அறிமுகம் செய்து வைத்தது, இவர் மூலமாகத்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சீஷனாய் தன் வாழ்வை ஆரம்பித்த இவன், அப்போஸ்தலனாய் ஆண்டவரால் உயர்த்தப்பட்டதை அடுத்தடுத்த அதிகாரங்களில் உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

2

ஆத்தும் ஆதாயகன் பர்னபா

புதிய ஏற்பாட்டில் புதுமைப் புயலாய் புறப்பட்ட புருஷன் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் அடியெடுத்து வைக்கிற ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாய் சற்றேனும் பவுலைக் குறித்து அறிந்திருப்பார்.

புறஜாதிகளின் அப்போஸ்தலனாய், புவி சுற்றி வந்த மிஷினரியாய், புத்தகம் பல புதிய ஏற்பாட்டில் எழுதியவராய், புத்தொளி வீசும் பவுலின் வாழ்க்கைக்காய் கர்த்தரை துதிக்கிறேன்.

இந்த மாமனிதன் மகாதேவனின் உழியினாய், சாட்சியாய் மாறியது கர்த்தரின் மகா கிருபை என்றாலும், சில மனிதர்களுடைய சீரிய சேவைகள் பிரதானமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதிசபையில் விசாரணைக்காரனாய் இருந்த ஸ்தேவான், கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்ட காலகட்டத்தில் கொலையாளிகளின் வஸ்திரங்களை காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தவன் இந்த சவுல். சவுல் இரட்சிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் 'பிதாவே மன்னியும்' என்று ஜெபித்த ஸ்தேவானின் ஜெபம் என்றால் அது மிகையாகாது.

இது ஒருபுறமிருக்க சவுல் இரட்சிக்கப்பட்டு தனி அறையில் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்க அன்னியா என்னும் சீஷரை கர்த்தர் அனுப்புகிறார். ஆரம்பத்தில் மறுத்தாலும் அதன்பின் அன்னியா அவனைச் சந்தித்து அவன் பார்வை அடைய, ஞானஸ்நானம் பெற உதவி செய்கிறான், தாமதமின்றி பவுல் (சவுல்) கிறிஸ்துவை பிரசங்கிக்க ஆரம்பிக்கிறான்.

பிரமித்த யூதர்கள் பிடிக்கவும், அடிக்கவும் துடித்தார்கள். சீஷர்களோ இவனை கூடையில் வைத்து மதில் வழியாய் பட்டணத்திற்கு வெளியே அனுப்பி விட்டார்கள்.

எப்படியோ பாடையில் போக வேண்டிய நான் கூடையில் தப்பி வந்துவிட்டேன் என்று எண்ணி எருசலேமில் உள்ள அப்போஸ்தலரிடத்தில் ஓடுகையில் பாடுகளைத் தந்த பாதகன் வந்துவிட்டான் என்று எண்ணி மூடிக்கொண்டார்கள் முகங்களை. வாடிய முகத்துடன் ஓடிய அவன் என்னவானான் என்பதுதான் முக்கியம்.

ஸ்தேவானின் ஜெபம், கிறிஸ்துவைக்காண வைத்தது. அன்னியாவின் கிரியைகள் அவனைக் கிறிஸ்தவனாக்கியது. ஆனால் பவுலை அன்பு பாராட்டி ஆவிக்குரிய ஐக்கியம் தந்து அப்போஸ்தலருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்து, அந்தியோகியா சபைக்கு அழைத்து வந்து அவனிக்கு அவனை அடையாளம் காட்டியது யார்? என்று கேட்டால் கொஞ்சம் யோசிக்கத்தான் செய்வீர்கள்.

எனினும் அத்தியாயத்தின் தலைப்பைப் பார்த்து நிச்சயம் அது பர்னபாவாகத்தான் இருக்கும் என்று நீங்கள் சொல்லுவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆம்! பவுல் கால் ஊன்ற, தீப்பட, செயல்பட, பலப்பட பற்பல செயல்களை செய்தவர் இந்த பர்னபா!

ஊரைவிட்டு உறவுதேடி எருசலேமுக்கு வருகிறார், அவன் செய்த அக்கிரமங்களை அப்போஸ்தலர் அறிந்து இருந்ததினால் அவனை அவர்கள் நம்பவில்லை. பவுலுடைய நிலைமையைப் பாருங்கள்.

தன்னுடைய மார்க்கத் தமைந்தவர்கள் தனது எதிரிகளாக மாறிவிட்டார்கள் என்ற வேதனை ஒருபுறம், கிறிஸ்தவ

மார்க்கத்தாரோ தன்னை இன்னும் எதிரியாக நினைக்கிறார்களே என்ற வெறுமை மறுபுறம்.

எல்லோராலும் கைவிடப்பட்ட இவன் ஒன்று சாக வேண்டும், அல்லது பழைய வாழ்க்கைக்குப் போக வேண்டும். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம் அப்போஸ்தலர் 9 : 27 வசனத்தை வாசித்துப் பாருங்கள்.

பர்னபா பவுலைச் சேர்த்துக் கொண்டு அப்போஸ்தலரிடத்தில் அழைத்துக் கொண்டு போய் வழியிலே அவன் கர்த்தரை கண்ட விதத்தையும் அவர் அவனுடனே பேசினதையும் தமஸ்குவில் அவன் இயேசுவின் நாமத்தினாலே தைரியமாய்ப் பிரசங்கித்ததையும் அவர்களுக்கு விவரித்துச் சொன்னான்.

ஒரு ஆத்தம ஆதாயகனுக்கு இருக்க வேண்டிய மூன்று அம்சங்களை இங்கே பார்க்கிறோம். அப்போஸ்தலர்கள் ஆவியைப் பெற்றவர்கள் மாத்திரமல்ல ஆவிகளைப் பகுத்தறியும் வரத்தையும் பெற்றிருந்தார்கள்.

ஆனாலும் தங்களுக்கு முன்னே வந்து நிற்கிற சவுல் என்பவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை நிதானிக்கத் தவறி விட்டார்கள். தவறி விட்டார்கள் என்று சொல்வதைவிட நிதானிக்க முற்படவில்லை என்பதே பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

அப்போஸ்தலர் ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் காணிக்கையை வஞ்சித்துவிட்ட அன்னியாவை வெகு சுலபமாக நிதானித்த அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுக்கு முன் இரட்சிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற சவுலை நிதானித்து அறியாமல் போனது ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது.

யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. இன்றைக்கும் பலர், “இது கொடுக்கிற ஆத்தமா” என்று சரியாய் நிதானிக்கிறார்களே

தவிர இது இரட்சிக்கப்பட்ட மனிதன், இரட்சிப்புக்கேற்ற விசுவாசமுள்ள மனிதன் என்று நிதானிக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள்.

பர்ப்பாவிடமிருந்து கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன். இரட்சிக்கப்பட்டு வந்து நிற்கும் விசுவாசியாகிய சவுலை அப்போஸ்தலர்கள் நம்பாமல் போனார்கள். இவனோ அவனை சேர்த்துக் கொண்டான். மிகப்பெரிய வெளிப்பாட்டு வரத்தையுடையவன் என்று நான் சொல்லமாட்டேன்.

மாறாக, இதயத்தில் ஈரமுள்ளவன். இரத்தக்கசிவுள்ள இதயத்திற்கு சொந்தக்காரன் என்று சொல்லுவேன்.

ஒரு மனிதனின் புறத்தோற்றத்தை வைத்து எடை போடக்கூடாது. கடந்த கால வாழ்க்கை முறைகளை வைத்து கணக்குப் போடக்கூடாது. அவனுக்குள் இருக்கும் ஆத்துமா ஆண்டவருக்கு சொந்தமாக வேண்டும் என்று ஆதங்கப்பட வேண்டும், அவன்தான் ஆத்தும ஆதாயகன்.

சுருங்க சொல்ல வேண்டுமானால் ஒருவரைப் பார்க்கும்போது அவனைக் கிறிஸ்து எப்படிப் பார்ப்பாரோ அந்த கோணத்தில் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

இயேசு மலையின் மேலிருந்து இறங்கினார். அப்பொழுது குஷ்டரோகி ஒருவன் வந்தான். தீட்டு என்று மற்றவர்கள் எண்ணினார்கள். இயேசுவோ மனதுருகி தமது கையை நீட்டி அவனைத் தொட்டு (சேர்த்துக் கொண்டு) அவனைத் தொட்டவருக்கு சொந்தமாகினார். இதே மனதுருக்கம் பவுலின் மேல் பர்ப்பாவுக்கு இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக என் ஜெப வீட்டின் வாசலில் உட்கார்ந்து இருந்தேன். என்னோடு சிலர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். தெருவிலே தள்ளாடிப் போய்க் கொண்டிருந்த ஒருவர் திடீரென்று ஜெபவீட்டிற்குள் வந்துவிட்டார்.

அவர் வருவதைப் பார்த்த என்னிடமிருந்தவர்கள், “பாஸ்டர்! அவன் குடிச்சிருக்கான், சீக்கிரம் உள்ளே வந்துவிடுங்கள்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே ஓடி விட்டார்கள். அந்த மனிதன் அதற்குள் என்னைக் கிட்டிச் சேர்ந்துவிட்டார்.

வந்தவர் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அழு ஆரம்பித்து விட்டார், ‘குடிகாரன் பேச்சு விடிஞ்சாப்போச்சு’ என்று என் மூளை சொல்ல ஆரம்பித்தது. அதே சமயம் இயேசுவின் மனதுருக்கம் என்னை ஆள ஆரம்பித்தது.

நான் அந்த குடிகாரன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு மெல்ல ஜெபவீட்டிற்கு அழைத்து வந்தேன். அரை மணிநேரம் ஆண்டவரைப் பற்றிப் பேசினேன், ஜெபித்தேன், என் விலாசம் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைக் கொடுத்தேன்.

“ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனைக்கு வாருங்கள்” என்று அழைப்புக் கொடுத்தேன், அவர் போய் விட்டார் அடுத்து ஞாயிறு வந்தது, ஆராதனையில் என் கண்கள் அவரைத் தேடியது. ஏமாற்றம் தான் மிஞ்சியது. அடுத்தவாரம் எதிர்பார்த்தேன், அவர் வரவில்லை, அப்புறமென்ன அவரை மறந்து விட்டேன்.

எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கேரள மாநிலத்திலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. கடிதத்தை படித்த நான் ஆச்சரியப்பட்டேன், ஆவியில் களி கூர்ந்தேன்.

“அன்புள்ள அப்பா உங்கள் மகன் எழுதுவது என்னை உங்களுக்கு நினைவு இருக்காது. ஆனால் என் நினைவில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நான் வாழ்க்கையை வெறுத்து, வாழக்கூடாது என்று நினைத்தேன், குடித்து வெறித்து விட்டு வந்தபோது என்னை ஏற்றுக்கொண்டு என்னோளின் மேல் கையைப் போட்டு எனக்கு இயேசுவைப் பற்றி சொன்னதுமன்றி

உனக்கு வாழ்க்கை உண்டு, நீ இயேசுவுக்கு ஊழியக்காரனாவாய் என்று சொல்லி ஜெபித்தீர்கள். என் வாழ்க்கை மாறியது இன்று நான் ஊழியம் செய்கிறேன், எங்கிருந்தாலும் நான் உங்கள் மகன்” என்று எழுதி இருந்தார்.

இதைப்படித்த போது எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவு இல்லை. அன்று இரவு முழுவதும் நான் தூங்கவில்லை. ஒரே ஒரு முறை பேசியதில் ஒருவர் மனந்திரும்பி ஊழியம் செய்கிறார் என்பது மகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும் இவன் குடிகாரன், இவனோடு பேசக்கூடாது என்று நானும் ஓடியிருந்தால் எவ்வளவு பெரிய இரத்தப்பழிக்கு ஆளாகியிருப்பேன். என்னை இரத்தப்பழிகளுக்கு நீங்கலாக்கின தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

பிரியமானவர்களே! குடிகாரனோ கொலைகாரனோ, படித்தவனோ, படிக்காதவனோ அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலை கிடையாது. அவனுக்குள் இருக்கும் ஆத்துமா விலையேறப்பெற்றது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. அந்த ஆத்தும இரட்சிப்பை விசுவாசக் கண்ணால் பார்க்க வேண்டும்.

இயேசுவின் ஊழிய நாட்களில் அவர் தனித்து ஒரு ஸ்திரீயிடம் பேசுவதைப் பார்த்த சீஷர்கள் அதிர்ந்து போனார்கள். காரணம் அவர்கள் அவளை வேசியாகப் பார்த்தார்கள். இயேசுவோ அவளை ஜீவத்தண்ணீருக்காக தாகம் உள்ளவளாக கண்டார், விளைவு அவள் இரட்சிக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல, அவள் மூலமாய் ஒரு ஊரே கிறிஸ்துவைக் கண்டுகொண்டது. இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்துவின் பார்வை ஆத்தும ஆதாயகருக்கு வேண்டும்.

கொலைகாரனாகவோ, கொடுமைக்காரனாகவோ சவுலைப் பார்க்காமல் கிறிஸ்துவுக்கு அவன் வேண்டும் என்று பர்னபா பார்த்து அவனை சேர்த்துக் கொண்டான். அவன்

மூலமாய் அநேகர் ஆண்டவருக்குள் வந்தது பெரும் கதை.

ஒரு ஆத்துமாவை சேர்த்துக் கொள்வது என்பது மாத்திரமல்ல அடுத்து செய்ய வேண்டியது அதிமுகியமான ஒன்று. அதை பர்னபா வெகு நேரத்தியாகச் செய்தார். அப்போஸ்தலர் 9 : 27ல் மீண்டும் கவனித்துப் பாருங்கள்.

“..... அவனை அப்போஸ்தலரிடத்தில் அழைத்துக் கொண்டு போய் !,” என்ற பகுதி கூர்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. பவுலுக்கு பர்னபா செய்த நல்ல காரியங்களிலேயே மிக உன்னதமான காரியம், அப்போஸ்தலரிடம் அவனை அழைத்துக் கொண்டு வந்ததுதான்.

அப்போஸ்தலர்கள் பவுலை நம்பவில்லை. ஆகவே, அவனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்தக் காரியங்களை தெளிவாக பர்னபா அறிந்திருந்தும் சவுலை ஏன் அப்போஸ்தலரிடத்திற்கு அழைத்து வந்தான் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

காலத்தின் கட்டாயம் என்று எண்ணக்கூடாது. அதுதான் சத்தியம். அதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சபைதான் ஒரு மனிதனுக்கு பாதுகாப்பு, உத்தரவாதமுள்ள ஊழியர்களின் நடத்திப்புதான் அரண்.

என்னதான் நம்மால் அன்புபாராட்ட முடியுமென்றாலும் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியையும், முதிர்ச்சியையும் உண்டாக்க, அப்போஸ்தலர்கள் தேவை என்று பர்னபா மிகத்தெளிவாக அறிந்திருந்தார்.

ஆகவேதான் சவுலை தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டதோடு நில்லாமல் அவனை அப்போஸ்தலரிடத்திற்கு அழைத்து வந்து ஐக்கியப்படுத்தி விட்டான். அதற்காக அவன் பேருறை ஆற்றி பெரும்பாடு பட்டான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து ஒன்பதாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப்பார்த்தால், “அதன்பின்பு அவன் எருசலேமிலே அவர்களிடத்தில் போக்கும் வரத்துமாயிருந்து, கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே தைரியமாய்ப் பிரசங்கித்தான்” (9 : 28,29) என்பதை கண்டு கொள்ள முடியும்.

தலைமை சபைக்கு அறிமுகமானவனாக மாத்திரமல்ல ஐக்கியமுள்ளவனாகவும் பின்னாளில் அப்போஸ்தலரின் அங்கீகாரம் பெற்ற அப்போஸ்தலனாய் பவுல் விளங்கினான்.

ஆத்தும ஆதாயகர்கள் இந்த நல்ல பாடத்தை பர்ப்பாவிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆத்துமாக்களுக்கு அன்பைப் பொழிவது, அரவணைப்பது என்ற நல்ல பங்குகளை தருவதைவிட நல்ல சபையில் அவர்களை இணைப்பதுதான் அதி முக்கியம்.

‘இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களை அநுதினமும் கர்த்தர் சபையில் சேர்த்தார்’ (அப் 2 : 47) என்பது அப்போஸ்தல உபதேசத்தின் அரிச்சுவடி என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

என் பள்ளிப்பருவம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. நான் படித்தது ஒரு கிறிஸ்தவப்பள்ளி. நான் பத்தாம் வகுப்பு படிக்கும்போது அக்கறையுள்ள ஒரு அன்பு ஆசிரியர் சில மாணவர்களை கூட்டிச் சேர்த்துக் கொண்டு, மாணவர்களுக்கான இரண்டுநாள் ஒடுக்கக் கூட்டத்தில் (Retreat) பங்கு பெற வைத்தார்.

அக்கூட்டங்களில் கலந்து கொண்ட நான் பாவ உணர்வடைந்து என் வாழ்க்கையை இயேசுவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தேன். இரண்டு நாள் கூட்டம் முடிந்து பள்ளி திரும்பினோம். இரட்சிப்பின் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை.

அந்த ஆசிரியர் தினம் தினம் மாலைப் பொழுதில்

எங்களை கூட்டிவைத்து ஜெபித்தார். ஆனாலும் என்ன பயன்? பத்து நாட்களுக்குள் பழைய நிலைமைக்கு மாறிவிட்டோம்.

இப்பொழுது யோசித்துப் பார்க்கிறேன், என்னுடைய ஆசிரியர் கிறிஸ்துவுக்குள் நடத்தினார். அது நல்லது, ஆனால் நான் கிறிஸ்துவுக்குள் வளர சரியான சபைக்குள் நடத்த தவறிவிட்டார். அதனால் நானும் தவறி விட்டேன். ஒருவரால் ஒருவரை கிறிஸ்துவுக்குள் வழிநடத்த முடியுமே தவிர கிறிஸ்துவுக்குள் வளரச் செய்ய முடியாது.

அதற்கான தேவ திட்டமே வேறு, இதைக் குறித்து எபேசியர் 4 : 11-13 வரையுள்ள வசனங்களில் “நாம் அனைவரும் தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும் விசுவாசத்திலும் அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவுடைய நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்க பூரண புருஷராகும் வரைக்கும், பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும் பொருட்டு, சுவிசேஷ ஊழியத்தின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையானது பக்திவிருத்தி அடைவதற்காகவும், அவர் சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரை தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரை சுவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும் போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்,” என்று தெளிவாக பதிவு செய்திருக்கிறார்.

எனவே பிரியமானவர்களே! ஆத்துமாக்களை அன்பினால் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அஃதோடு நிலைமல் அவர்களை சபையில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். சபையின் ஊழியம் தான் ஆத்துமாக்களை நடத்த முடியும். உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியும். அவர்களுக்காக விழித்திருக்கவும் முடியும்.

இதை பர்ப்பா நன்றாக அறிந்திருந்தார். நளினமாக செயல்பட்டார். என் சபையில் ஒரு சகோதரியுண்டு. எப்பொழுதும்

படுபிசியாக இருப்பார், அவர் ஊழியம் செய்வதாக சொல்லும் பட்டியல் மிக நீளமானது. அவர் சந்திக்கிற ஆத்துமாக்களை எங்களுடைய சபையிலோ, என்னுடனோ அறிமுகம் செய்ததே கிடையாது.

அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் வளராமல் போய்விடுவார்கள் என்றோ, சபைக்கு வராமல் போய்விடுவார்கள் என்றோ அவர்கள் எண்ணவில்லை. மாறாக சபையில் சேர்ந்து விட்டால், நமக்கு வராமல் போய்விடுமே! என்கின்ற சுயநலம் தான்.

I பேதுரு 5 : 2ல் “..... அவலட்சணமான ஆதாயத்திற்காக அல்ல” என்று பேதுரு சொல்வதை மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த சாமர்த்தியசாலியான சகோதரியின் ஊழியத்தை கூர்ந்து கவனித்து வருகிறேன். அது எனக்கு மிகுந்த கவலையைத் தருகிறது.

சிசு மரணங்களின் உறைவிடமாய் அவர் இருக்கிறார். அவரால் சந்திக்கப்படுகிறவர்கள், நடத்தப்படுகிறவர்கள் அதிகபட்சம் ஆறு மாத காலத்திற்குமேல் அவர்களின் பழைய நிலைக்கே திரும்பி விடுவர். ஐயகோ! அவர்கள் இரத்தப் பழிக்கு யாரிடம் கர்த்தர் கணக்குக் கேட்பாரோ!

பர்னபாவிற்காக கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன், பவுலுக்கு பாசம் காட்டியது மாத்திரமல்ல பக்குவமாய் அப்போஸ்தலரிடத்தில் சேர்த்து விட்டார். வாழ்க! அந்த பாக்கியசாலி!

சவுல் இரட்சிக்கப்பட்டது தமஸ்குவில், அந்தக் காலகட்டத்தில் அப்போஸ்தலரோடு தான் பர்னபா இருந்தார். ஆனால் தமஸ்குவிலே கர்த்தர் சவுலை சந்தித்த விதத்தையும், அவருடைய ஊழியத்தையும் அப்போஸ்தலருக்கு பர்னபா விவரித்துச் சொன்னான். நன்றாய் கவனியுங்கள், சவுல் அல்ல, பர்னபாதான் விவரித்தார்.

கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள்! இது எப்படி சாத்தியம்? எருசலேமிலிருந்த பர்னபாவிற்கு இதெல்லாம் எப்படித் தெரியும்? இப்படி ஆயிரம் கேள்விகள், அடுத்தடுத்து நமக்கு இயல்பாக எழும்பத்தான் செய்யும். ஆத்தும ஆதாயகருக்கு இருக்க வேண்டிய மூன்றாவது அனுபவத்தை பர்னபா இங்கே வெளிப்படுத்துகிறார்.

மீண்டும் சொல்கிறேன். வெளிப்பாட்டு வரம், ஞானவரம் இவைகளெல்லாம் மிக அதிகமாக பர்னபாவிற்குள் கிரியை செய்தது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். சவுல் தன்னுடைய சாட்சியை மிக விளக்கமாக பர்னபாவிற்கு சொல்லியிருப்பார். மிக பொறுமையாக பர்னபா கேட்டிருக்கிறார், அதுதான் உண்மை. கேட்டது மாத்திரமல்ல அவன் சொல்வது எவ்வளவு உண்மை என்பதை ஆவியிலே நிதானித்து அறிந்தான்.

அப்போஸ்தலர்கள், மிகுந்த அலுவலில் இருந்தார்கள், அத்தோடு சவுலைக் குறித்து அச்சத்திலும் இருந்தார்கள், ஆகவே அவர்கள் அவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்க ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை. ஆனால் ஆத்தும ஆதாயகனாகிய பர்னபாவோ அவனின் அனைத்து செய்திகளையும், அமைதலாய்க் கேட்டறிந்தார்.

ஆத்தும ஆதாயகர்கள், கேட்கும் பொறுமையுள்ளவர்களாகவும், அக்கறையுடன் கவனிப்பவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். நொறுக்கப்பட்டு நெருக்கப்பட்டு மனம் உடைந்த பலர் தங்கள் ஐயப்பாடுகளை, உள்ளக் குமுறல்களை யாரிடமாவது கொட்டித் தீர்வு காண துடிக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள், துன்மார்க்கமான மக்களிடத்தில் சிக்கிக்கொள்கிற பொழுது அவர்களின் தூர் ஆலோசனையினால் திசைமாறி தீவிரவாதிகளாகக் கூட மாறிப்போய் விடுகிறார்கள்.

தெய்வாதீனமாக ஆத்தும ஆதாயகரிடத்தில் சிக்கும்போது, ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகள் பெற்று, ஆவிக் குரியவர்களாக மாறுகிறார்கள். ஆகவே பிரியமானவர்களே! உங்களிடத்தில் மக்கள் வந்து பேசும்போது முழுமையாய்க் கேளுங்கள், முழு மனதுடன் கேளுங்கள்.

பர்ப்பா அப்போஸ்தலரிடத்தில் வந்து பவுலைக் குறித்து ஆதிமுதல் அந்தம் வரை (A to Z) மிகத் தெளிவாக விவரித்துச் சொன்னான். இப்படி முழுமையான தகவல்களை நாம் தெரிந்து கொள்ளும் பட்சத்தில் தான் ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்த முடியும். சபைக்குள்ளாக சேர்க்க முடியும்.

பர்ப்பா சொன்னதை அப்போஸ்தலர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது மாத்திரமல்ல, பவுலையும் ஏற்றுக் கொண்டதுதான் சிறப்பு. பவுலை அவர்கள் நம்பாமல் போனாலும் பர்ப்பாவை அப்போஸ்தலர்கள் நம்பினார்கள். காரணம் அவன் ஆறுதலின் மகன்.

ஆத்துமாக்களை சபைக்குள் கொண்டு வருகிறவர்கள், ஆறுதலின் மக்கள். ஆத்துமாக்களை ஊழியரோடு ஐக்கியப்படுத்துகிறவர்கள், ஆறுதலின் மக்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நிறைந்திருக்கிற சபை வளமான சபை, வல்லமையான சபை என்பது உண்மை.

இப்படிப்பட்ட மக்கள் என் சபையில் இருப்பதை பெருமையாகக் கருதுகிறேன். 'ஆறுதலின் மகன்' என்ற ஸ்தானத்தில் பலரிருக்கும் அதே நேரத்தில் 'அலர்ஜியின் மகன்' என்று ஒரு சிலர் இருப்பதையும் நாம் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அது என்ன 'அலர்ஜியின் மகன்'? என்று கேட்கிறீர்களா? அது ஒரு பெரிய கதை. என்னுடைய சபையில் X என்று ஒருவர்

இருக்கிறார், ரொம்ப நல்லவர்! ரொம்ப ரொம்ப வல்லவர்!! அவர் ஊழியமே அலாதியானது.

சபைக்கு புதிய ஆத்துமாக்கள் வந்தால் எப்படியாகிலும் உடனே பழகிவிடுவார். என்ன செய்வாரோ, என்ன சொல்வாரோ தெரியாது, மூன்றே வாரத்தில் அந்த ஆத்துமா காணாமல் போய்விடும்.

எனவே புதிய ஆத்துமாக்கள் சபைக்கு வந்தால், அவர்கள் திடப்படுகிறவரை இந்த அலர்ஜியின் மகன் கிட்ட நெருங்காமல் பார்த்துக் கொள்வது தான் எனக்கிருக்கிற மிகப்பெரிய வேலை.

நீங்கள் எப்படி? ஆறுதலின் மகனா? அலர்ஜியின் மகனா? பர்ப்பாவைப் போல் இருந்தால் பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களில் மகிழ்ச்சியடைவார் உங்களால் மகிமைப்படுவார்.

பர்ப்பாவைக் குறித்து இன்னொரு முக்கிய காரியத்தை நான் சொல்ல வேண்டும். சவுல் என்கிற பவுல் எருசலேமுக்கு போக்குவரத்தாக இருந்தார். ஒரு கால கட்டத்தில் அங்கேயும் உபத்திரவங்கள் அதிகமாக இருந்ததினால் சவுல் தர்சுவுக்கு போய் விட்டார்.

யாரும் அவனை நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் பர்ப்பாவைக்குறித்து எழுதப்பட்ட இந்த வசனத்தைப் பாருங்கள், "..... பர்ப்பா சவுலைத் தேடும்படி தர்சுவுக்குப் புறப்பட்டுப் போய், அவனைக் கண்டு அந்தியோகியாவுக்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்." (அபி. 11 : 25)

பாருங்கள்! ஆரம்பத்தில் அவனை அப்போஸ்தலரிடத்தில் அறிமுகப்படுத்தியதோடு நின்று விடாமல் அவனுக்காக அக்கறை கொள்கிறவனாக இருந்து அவனைத் தேடி, கண்டு அந்தியோகியாவுக்கு அழைத்து வந்தான்.

ஏதோ அடுத்த மாதத்தில், அடுத்த ஆண்டில் நடந்த

விஷயம் என்று நீங்கள் எண்ணக்கூடாது. திருமறை ஆய்வாளர்களின் கணக்கின்படி ஏறக்குறைய ஏழு ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதுமட்டுமல்ல அரேபியாவுக்கு போனானா? தமஸ்குவுக்குப் போனானா? தர்சுவுக்குப் போனானா? எனக் குறிப்பாய் யாருக்கும் தெரியாது; ஆனால் பர்னபா தேடினான். தேடிக் கண்டு பிடித்தான். கண்டுபிடித்து அந்தியோகியா சபைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டான்..... கொண்டு வந்து விட்டான்!

பரிசுத்த ஆவியானவர் என் கண் முன்னே இரண்டு வசனங்களை காண்பித்து சிந்திக்க வைத்தார். 9ஆம் அதிகாரம் 11ல் “..... தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுல் என்னும் பேருள்ள **ஒருவனைத் தேடு**” என்ற பகுதியையும், பதினோராம் அதிகாரம் 25ஆம் வசனத்தில், “..... பர்னபா சவுலைத் தேடும்படி தர்சுவுக்குப் புறப்பட்டுப் போய்” என்ற பகுதியையும் வாசித்த போது பிரமித்துப் போனேன்.

இரண்டு பேரும் சவுலைத் தேடினார்கள். அன்னியா கட்டளையினால் விதி என்று எண்ணி சவுலைத் தேடினான். பர்னபாவோ கரிசனையினால் கருத்தாய் தேடினான். கட்டளையினால் தேடுகிறவர்கள், வேலை முடிந்தால் போதும் வீடு திரும்பி விடுவார்கள். கரிசனையால் செய்கிறவன், கரை சேர்க்கிற வரை பின் தொடர்வான்.

அன்று அப்போஸ்தலருடன் சவுலை ஐக்கியப்படுத்தியவன் அந்தியோகியா சபையில் அங்கமாக்கி விட்டான், அது முதல் சவுலுடைய ஊழியம் சரித்திரம் படைக்க ஆரம்பித்தது.

ஆத்தும ஆதாயகரின் மூன்று அம்சங்களை முன்னே சொன்னேன், நான்காவது நல்ல காரியத்தையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உங்களால் நடத்தப்பட்டவர்கள், என்ன ஆனார்கள், எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று கரிசனை கொள்ள வேண்டும். அவ்வப்போது அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் சபைக்கு போகிறார்களா? சத்தியத்தில் நிற்கிறார்களா? என்று கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

ஊழியர் இடம்மாறிப் போய் இருக்கலாம், சபைக்கட்டிடம் இடம் மாறிப் போய் இருக்கலாம் அல்லது இவர்கள் இடம் மாறி வேறு ஊருக்குப் போய் இருக்கலாம், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் சிலருக்கு சோர்வையும், சிலருக்கு பின் மாற்றத்தையும் கொண்டு வருவது இயல்புதான்.

இப்படிப்பட்ட வேளைகளில் சபைப் போதகர்களின் தேடல்கூட ஒரு வரையறைக்குள் நின்றுவிடும். ஆனால் உண்மையான ஆத்தும ஆதாயகரின் தேடல் நிற்காது. யார் சொல்லியும் பர்னபா சவுலைத் தேடவில்லை. கிறிஸ்துவின் அன்பு நெருக்கி ஏவினதினால் அவன் தர்சுவுக்கு தேடிப்போனான்.

பிரியமானவர்களே! சபைக்குப் போனால் பாஸ்டரை மாத்திரம் பார்த்தால் போதும் என்று பறந்து கொண்டு திரும்பி வராதீர்கள். கண்களைத் திறந்து எல்லோரும் வந்திருக்கிறார்களா? என்று பாருங்கள். வராதவர்களைத் தேடுங்கள், கண்டு சபைக்குள் கொண்டு வாருங்கள், நீங்களாகவே செய்யும்போது பர்னபாக்களாக சபைக்கு இருப்பீர்கள்.

பர்னபா சவுலை மாத்திரமல்ல சபைகளுக்கே பொக்கிஷமாகத் திகழ்ந்தான். அவனின் சீரிய பணியால் சிறந்த சபைகள் எத்தனை எத்தனையோ. பர்னபாவைக் குறித்து இன்னும் எழுதுவேன், என்னோடு அடுத்த அத்தியாயம் வாருங்கள்.

3

நம்பிக்கைக்குரிய பர்னபா

ஆதிசபையின் ஆரம்பகாலம் மிக அற்புதமானது, அற்புதங்கள் நிறைந்தது. அடுக்கடுக்காய் ஆயிரக்கணக்கான ஆத்துமாக்கள் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

இது ஒரு புறமிருக்க, அடிகளும் அச்சுறுத்தல்களும் அளவுக்கதிகமாகவே அப்போஸ்தலருக்கெதிராய் வந்தது. சிக்கல் வந்தது உண்மை. ஆனால் சிறுமை அடையவில்லை. சீஷர்கள் சிதறிப்போயினர்.

சிதறிப் போயினர் என்பதினால் சிதறுதேங்காய் போல் சபை சிதறிவிட்டது என்று எண்ணி விடாதீர்கள். சிதறிய சீஷர்கள் எங்கெல்லாம் போனார்களோ அங்கெல்லாம் சபைகள் உருவாகியது மாத்திரமல்ல, வளர்ந்து பெருகியது என்பது தான் வரலாறு.

“இந்தக் கல்லின் மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன். பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை” என்ற நமது அருள்நாதரின் வார்த்தை எத்தனை வல்லமையுள்ளது பாருங்கள்.

அன்றைக்கு மாத்திரமல்ல இன்றைக்கும் அப்படித்தான். எந்தக் காலத்திலும் எவராலும் சபையை சிதைக்க முடியாது. சபை சிதறிப் போகலாம், சிதறிப்போன ஒவ்வொரு பகுதியும், சிந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு சொட்டு குருதியும் சிறந்ததொரு சபையாய் சிலிர்த்து எழும் என்பது உண்மை.

அன்பு ஊழியர்களே! சிறுமைப்படுத்தப் படுகிறீர்களா? சிட்சிக்கப்படுகிறீர்களா? சிறை வாசமா? ஒன்றை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் சிதைந்து போவதில்லை.

சீக்கிரத்தில் சிக்கல் தீரும், சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படுவீர்கள். இது உண்மையான வார்த்தை மட்டுமல்ல உடைந்து போன ஒரு சிலருக்கு தீர்க்கதரிசன வார்த்தை.

இப்படி பல இடங்களில் சபைகள் உருவானது. பல நாடுகளில் பல இனத்தார், பரமனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள். இப்படித்தோன்றிய பல சபைகளில் முக்கியமான சபை அந்தியோகியா சபை.

இந்த அந்தியோகியா சபையை நிறுவியது யார்? என்ற கேள்வி உங்களுக்கு எழலாம். பதிலை நான் பின்னர் சொல்கிறேன். FOUNDER AND PRESIDENT என்று போட்டுக் கொள்கிற தலைவர்களுக்காக கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன். உங்களை வாழ்த்துகிறேன்.

ஆனால் என் வாசகர்களுக்கு ஒன்றை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சிறியதோ, பெரியதோ உலகத்தில் உள்ள எந்த சபைக்கும் எவரும் நிறுவனரும் கிடையாது, தலைவரும் கிடையாது.

‘இந்தக் கல்லின் மேல் என் சபையை நான் கட்டுவேன்’ என்று சொன்ன இயேசு கிறிஸ்துதான் சபையின் நிறுவனர், தலைவர், சொந்தக்காரர்.

தாங்கள் பதிவு செய்திருக்கிற பெயரளவிலான நிறுவனங்களுக்கு யார் வேண்டுமானாலும் நிறுவனராகவும், தலைவராகவும் (FOUNDER AND PRESIDENT) இருக்கலாம், அதிலேதும் தப்பில்லை.

சரி வாருங்கள் அந்தியோகியாவுக்குப் போகலாம். அந்தியோகியா சபை ஒரு விசேஷமான சபை. எருசலேம் சபைதான் முதல் சபை. ஒரு விதத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால், அப்போதைய தலைமை சபை.

ஆனால், முழுக்க முழுக்க யூத பின்னணியைக் கொண்ட பிரதான சபை. அதிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது, அந்தியோகியா சபை. கிரேக்கர் நிறைந்திருக்கும் பின்னணியைக் கொண்ட புற ஜாதிகளின் சபையாய் அந்தியோகியா விளங்கியது மாத்திரமல்ல பின்னாளில் பர்னபா, பவுல் போன்ற மிஷினரிகளை அனுப்பி வைத்த மிஷினரி சபையாக இருக்கிறது.

ஆட்களை அனுப்புகிற சபை மாத்திரமல்ல, அள்ளிக் கொடுக்கிற சபை அந்தியோகியா சபை. எருசலேமிலே கொடிய பஞ்சம் வந்தபோது தங்களின் அருட்கொடையால் எருசலேமில் இருந்த பரிசுத்தவான்களைத் தாங்கியவர்கள் அந்தியோகியா சபையினர்.

இப்பொழுது விஷயத்திற்கு வருவோம். இத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த இவ்வளவு பெரிய சபையை நிறுவியது யார்? நட்படிகள் 11ஆம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள், ஆச்சரியப்பட்டு போவீர்கள். 'ஸ்தேவான் நிமித்தமாய் எழும்பின உபத்திரவத்தினாலே சிறப்பப்பட்டவர்கள் சுவிசேஷ வசனத்தை யூதர்களுக்கேயன்றி மற்ற ஒருவருக்கும் அறிவியாமல் பெனிக்கே நாடு, சீப்புரு தீவு, அந்தியோகியா பட்டணம் வரைக்கும் சுற்றித் திரிந்தார்கள்.'

அவர்களில் சீப்புரு தீவாரும் சிரேனே பட்டணத்தாருமாகிய சிலர் அந்தியோகியா பட்டணத்துக்கு வந்து கிரேக்கருடனே பேசிக் கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறித்துப் பிரசங்கித்தார்கள். கர்த்தருடைய கரம் அவர்களோடே இருந்தது, அநேக ஜனங்கள் விசுவாசிகளாகி கர்த்தரிடத்தில் திரும்பினார்கள். (அப். 11 : 19-21)

ஆக அடையாளம் தெரியாத, அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்த சீஷர்களால்தான் அந்தியோகியாவில் விசுவாசிகள் ஏற்பட்டார்கள், சபை ஏற்பட்டது. எவ்வளவு

ஆச்சரியம் பார்த்தீர்களா? அப்போஸ்தலர்களாலோ, அடையாளம் அற்புதங்களினாலோ ஆரம்பிக்கப்படாமல், ஆகமங்களின் பிரசங்கத்தின் அடிப்படையில் அஸ்திபாரம் இடப்பட்ட சபைதான் அந்தியோகியா சபை.

நன்றாய் கவனியுங்கள். திருவசன அஸ்திபாரத்தின் மேல் கட்டப்படுகிற சபை என்றைக்கும் அசையாத சபையாய் இருக்கும்.

ஒரு ஊரில் புதிய சபையொன்று உருவாக வேண்டுமென்றால், யாராவது ஒரு வி.ஐ.பி. வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது, வடிகட்டின வெகுளித்தனம். சபை தேவனுடைய திட்டம். எந்த மனித சாமர்த்தியமும் சபைக்கு அவசியமில்லை. சத்தியத்தை விதைக்கிற சிலர் போதும், சபை தானாய் உருவாகும், வலுவாகும். இதற்கு அந்தியோகியா சபை மிகச்சரியான எடுத்துக்காட்டு.

அந்தியோகியாவில் எழுப்புதல் வந்துவிட்டது. அநேகர் விசுவாசிகள் ஆகிவிட்டார்கள். அந்த செய்தி அப்போஸ்தலர்களுக்கு எட்டியது. ஆவல் அதிகரித்தது, அக்கறையும் அதிகரித்தது. அலுவல் மிகுந்த அவர்களால் அந்தியோகியாவுக்கு செல்ல இயலாது.

அந்தியோகியாவிலே நடந்தது என்ன? என்பதை திட்டமாய் அறிய வேண்டும். ஆண்டவருக்குள் வந்த விசுவாசிகளைத் திடப்படுத்த வேண்டும், தங்களுடைய ஸ்தானத்தில் போகக்கூடிய தகுதியுள்ள ஒருவரை அப்போஸ்தலர்கள் தேடினார்கள்.

அவர்களின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரவானாய் வெளிப்பட்டவன் இந்த பர்னபா.

அப்போஸ்தலர் 11 : 22-ம் வசனத்தை வாசித்துப் பாருங்கள், அந்தியோகியா வரைக்கும் சென்று வர பர்னபாவை அப்போஸ்தலர் தெரிந்தெடுத்தனர். இதை சாதாரணமானதாக

நாம் எண்ணக்கூடாது. அதன் பின்னணியில் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய காரியங்கள் அதிகமாகவே இருக்கிறது.

எருசலேமில் வசதியாக வாழ்ந்தவன் இந்த பர்னபா. மிகப்பெரிய சபையில் அற்புதமான ஊழியர்களோடு 'ஆறுதலின் மகன்' என்ற சாட்சியோடு வாழ்பவன் இந்த பர்னபா. அது மட்டுமல்ல தனக்குண்டான எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அனைத்தையும் அப்போஸ்தலர் பாதத்தில் வைத்துவிட்டு அண்டி வாழ்பவன் இந்த பர்னபா.

அதுமட்டுமா! அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் ஆதி சபை வரலாற்றினை வாசித்துப் பாருங்கள்! நான்காம் அதிகாரத்தில் சபை பெருகியது. ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் அற்புதங்கள் நிறைந்த சபை. ஆறாம் அதிகாரத்தில் உதவிக்காரர்கள் பெருகினார்கள். பந்தி விசாரிப்பும் பெருகியது.

இப்படியே வாசித்துக் கொண்டு போனால் எல்லாம் பெருகியது போலவே உபத்திரவமும் பெருகியதாக எட்டாம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். அப்பொழுது நடந்ததை கூர்ந்து கவனியுங்கள். 'அப்போஸ்தலர் தவிர, மற்ற யாவரும் யூதேயா சமாரியா தேசங்களில் சிதறப்பட்டுப் போனார்கள்' (அப். 8 : 1)

சபைக்கு உபத்திரவம் வந்த காலகட்டத்தில் சீஷர்கள் சிதறிப்போனார்களே தவிர, அப்போஸ்தலர்கள் அங்கேயே அமைதல் உள்ள வாழ்வு வாழ்ந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுற்றுவட்டாரங்கள் பிரச்சினையாய் இருந்த காலகட்டத்தில் அமைதலோடும் ஆசீர்வாதத்தோடும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த தலைமை சபையில் இருந்த பர்னபாவை அப்போஸ்தலர்கள் அந்தியோகியா வரைக்கும் போ என்று சொன்னார்கள்.

யோசித்துப் பாருங்கள். வேறு நபராக இருந்திருந்தால்

என்ன சொல்லி இருப்பார், என்னென்ன எதிர்வாதம் புரிந்திருப்பார்.

இவனை போகச் சொன்னால் கண்டிப்பாக முழுமனதுடன் போய் வருவான் என்று அப்போஸ்தலர் ஒரு மனதாய் நம்பினது மாத்திரமல்ல, தன்னுடைய தலைவர்கள் போகச் சொல்கின்ற எந்த இடத்திற்கும் தயங்காமல் செல்ல பர்னபா ஆயத்தமாய் இருந்தான்.

இந்தப் புரிந்துணர்வுதான் ஆதிசபையின் ஆசீர் வாதத்திற்கும் அற்புதத்திற்கும் காரணமாய் இருந்தது.

கீழ்ப்படிதலோடு போவதுமாத்திரமல்ல உண்மை உள்ளவனாக நடந்து கொள்ளுவான் என்று அப்போஸ்தலர்கள் நம்பினார்கள். அந்த நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை, ஏதோ! போறோம், வந்தோம் என்று இல்லாமல் போன இடத்தில் அப்போஸ்தலர்கள் உள்ளம் எதிர்பார்த்தது போல நடந்து கொண்டு ஆத்துமாக்களை அரவணைத்து அந்தியோகியா சபையைக் கட்டி எழுப்பினவன் இந்த பர்னபா.

இளம் ஊழியர்கள் அல்லது ஊழியத்தில் ஈடுபாடுள்ள விசுவாசிகள், இந்த பர்னபாவை நல்ல மாதிரியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 'நமக்கு பதில் இவனை அனுப்பலாம், இவன் போனால் காரியம் உருப்படும்' என்று உங்கள் தலைவர்கள் உங்களை நம்ப வேண்டும்.

ஒருசிலரை நம்பி சிறிய ஊழியங்களைக்கூட கொடுக்க முடியவில்லை. ஒரு வீட்டுக்கூட்டத்தை நடத்துங்கள் என்று பொறுப்பைக் கொடுத்தால் மெல்ல மெல்ல அப்சலோம் வேலை பார்த்து ஆறே மாதத்தில் தனிச் சபையாய் பிரித்துவிடுகின்றனர் அல்லது தலைமைக்கு எதிரான வார்த்தைகளைப் பேசி ஸ்திரத்தன்மையை கெடுத்து விடுகின்றனர்.

பர்னபா அப்படி அல்ல, தான் எந்த நோக்கத்திற்காக அனுப்பப்பட்டானோ அதை மிகச்சிறப்பாய் செய்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மீண்டும் அப்போஸ்தலர் 11 : 23ஐ வாசித்துப் பாருங்கள்.

“அவன் போய்ச் சேர்ந்து, தேவனுடைய கிருபையைக் கண்டபோது, சந்தோஷப்பட்டு, கர்த்தரிடத்தில் மன நிர்ணயமாய் நிலைத்திருக்கும்படி எல்லோருக்கும் புத்தி சொன்னான்.”

ஒரு மிகப்பெரிய சபையிலிருந்து ஒரு புதிய சபைக்குப் போகிறான். யூத மார்க்கத்து சபையிலிருந்து புறஜாதிகளின் சபைக்குப் போகிறான். சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பிரம்மாண்டமாய் வளர்ந்த சபையிலிருந்து பிள்ளைப் பருவத்திலிருக்கும் சபைக்கு வருகிறான்.

ஆனால் அவனுடைய பார்வை, உள்ளம் எவ்வளவு மேன்மையாகவும், மென்மையாகவும் இருந்தது பாருங்கள்!

கர்த்தருடைய கிருபையைக் கண்டு (பார்வை) சந்தோஷப்பட்டான் (உணர்வு). இவை இரண்டிலும் அவனது சுபாவம் உச்சிதமாக விளங்கியது.

மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் உள்ள ஒரு புதிய சபைக்குப் போகிறபோது, அங்கே என்னென்ன குறைவுகள் உண்டென்று தேடக்கூடாது. மாறாக நிறைவுகளைக் காண கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அங்கு நிலவும் நல்ல காரியங்களுக்காக சந்தோஷப்பட வேண்டும்.

நான் ஆவிக்குள் பிறந்த இடமும் வளர்ந்த இடமும் வேறு. அதன்பின் நான் ஊழியம் செய்த இடங்களின் சூழ்நிலைகள் வேறு, முற்றிலும் மாறுபட்டவைகள் அவைகள்.

“எங்களுடைய சபையில் இப்படி நடக்கும்! அப்படி இருக்கும்!” என்று எங்கேயும் பேசியது கிடையாது. மாறாக,

உங்களுடைய இந்தந்த காரியங்கள், மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், ஆச்சரியத்தையும் தருகிறது என்று உற்சாகப்படுத்துவேன்.

என் தோற்றத்தைப் பார்த்து ஆரம்பத்தில் தள்ளி இருந்தவர்களும், என் கூற்றைக் கேட்டு நெருங்கி வந்துவிடுவார்கள்.

இந்த அணுகுமுறையை நான் பர்னபாவிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டேன். எருசலேமில் இப்படி அப்படி என்றெல்லாம், தம்பட்டம் அடிக்கவில்லை. தற்பெருமை கொள்ளவில்லை. கர்த்தரின் கிருபையைக் கண்டான், சந்தோஷப்பட்டான்.

அவன் சந்தோஷப்படுவதை மக்கள் பார்த்தார்கள், அதன் விளைவு என்ன தெரியுமா? போய் பார்க்கப் போனவன், அந்த சபையின் போதகனாகவே மாறிவிட்டான்.

அப்போஸ்தலருடைய நம்பிக்கைக்கு மாத்திரமல்ல அந்தியோகியா மக்களின் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரவானாக பர்னபா இருந்தான். அக்காலத்திலே அகபு என்னும் தீர்க்கதரிசி ஒருவன் எழும்பி கொடிய பஞ்சம் உண்டாகுமென்று உரைத்தான். அது அப்படியே நடந்தது.

அந்தியோகியாவில் உள்ளவர்கள் யூதேயாவிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுக்கு உதவிசெய்ய பணம் சேகரித்தார்கள். சேகரித்த பணத்தை யாரிடம் கொடுத்து அனுப்பினார்கள் தெரியுமா? அப்போஸ்தலர் 11 : 30 வாசித்துப்பாருங்கள்.

அப்படியே அவர்கள் சேகரித்து பர்னபா சவுல் என்பவர்களுடைய கையிலே கொடுத்து மூப்பரிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள். சபையார் சேகரித்த பணத்தை கொடுத்து அனுப்புவதற்கு நம்பிக்கைக்குரிய பாத்திரமாக பர்னபா இருந்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பணத்தை பட்டுவாடா செய்யும் அஞ்சல்காரராக

மாறிவிட்டார் பர்னபா என்று எண்ணி விடாதீர்கள். இவர்களின் இந்த செயலுக்கு வேதம் அற்புதமாக பெயரை வைத்திருக்கிறது.

“பர்னபாவும், சவுலும் தாம் ஊழியத்தை நிறைவேற்றின பின்பு மாற்கு என்னும் மறுபேர் கொண்ட யோவானைக் கூட்டிக்கொண்டு எருசலேமைவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.” (அப. 12 : 25)

பார்த்தீர்களா! கர்த்தருடைய நாமத்தில் நிதியினைத் திரட்டி, உரிய கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடத்தில் அதை ஒப்படைப்பதும் ஒரு ஊழியம் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

பரிசுத்தவான்களுக்கு உதவி செய்கிற அதே நேரத்தில் பரிசுத்த தேவனுக்குப் பணி செய்கிறோம் என்ற பயமும், பக்குவமும் நமக்கிருக்க வேண்டும். நம்மை உண்மையுள்ளவர்கள் என்று எண்ணி கர்த்தர் இந்த கனமான ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினது போலவே, மக்களும் நம்மை உண்மையுள்ளவர்கள் என்று எண்ணி பணத்தை, பொருளை காணிக்கையாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதைக் கையாள்கிற உரிமை நமக்கு உண்டே தவிர, கையாடுகிற எண்ணம் வரக்கூடாது.

நீங்கள் ஊழியராக இருக்கலாம் அல்லது சபைப் பொறுப்பில் வருகிற பணத்தை கையாள்கிற விசுவாசியாக இருக்கலாம். நீங்கள் எப்படி இருந்தாலும் நீங்கள் செய்வது தேவனுடைய ஊழியம், அதை உண்மையும் உத்தமமுமாய் செய்ய வேண்டும்.

பணவிஷயத்தில் சுயநலக்காரராகவும், நிர்விசாரிகளாகவும் இருக்கக்கூடாது. எந்தப் பணம் எந்தக் காரியத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தப்பணம் அந்தக் காரியத்திற்காக குறிப்பிட்ட காலத்தில் செலவு பண்ணப்பட

வேண்டும். மாற்றினாலோ ஏமாற்றினாலோ மனிதருக்கு முன்பாகவும் தேவனுக்கு முன்பாகவும் அவர்கள் குற்றவாளிகள். இப்படிச் செய்கிறவர்கள் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள், தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

என் சபையில் வயதான, ஏழை விதவைத் தாய் ஒருவர் உண்டு. மாதந்தோறும் ஒரு சிறிய தொகையை அவருக்கு உதவியாக செய்து வருகிறேன். அவருடைய முதுமையினிமித்தமும் என்னுடைய சுகவீனத்தினிமித்தமும் ஒருவரையொருவர் நேரடியாக சந்தித்துக் கொள்ள முடியாமல் போயிற்று.

எனினும் அந்த ஏழைத்தாய், தேவையில் இருப்பதை ஆவியில் உணர்ந்த நான் அந்தக் குறிப்பிட்ட தொகையை ஒரு சகோதரியிடம் கொடுத்து உடனே இதைக் கொண்டு போய் அந்தத் தாயிடம் சேர்த்து விடுங்கள் என்றேன். அவரும் சரி, சரி என்று தலையாட்டிக் கொண்டு போய்விட்டார்.

அடுத்த ஞாயிறு அந்த சகோதரி வந்தார்! ஆவலாய்க் கேட்டேன், அந்த அம்மா எப்படி இருக்கிறார்கள்? என்ன சொன்னார்கள்? இந்தக் கேள்விக்கு அவர்கள் சொன்ன பதில் இடிவிழுந்தது போலிருந்தது.

“அய்யா, நான் போகவேயில்லை, எனக்கு நேரமில்லை, நாளைக்கு கொடுத்து விடுகிறேன்.” இந்த பதிலைக் கேட்டு துடித்துப் போனேன்.

“பசியால் வாடும் நேரத்தில் உதவி செய்யாமல், உயிர் போன பிறகா கொண்டு போகப் போகிறீர்கள், உங்களால் முடியாவிட்டால் சொல்லுங்கள், நானே போகிறேன்” என்று கடிந்து கொண்டேன்.

“இதோ போகிறேன்” என்று புறப்பட்டுவிட்டார். அடுத்த

வாரம் வந்தார். இம்முறையும் அதே கேள்வி, இம்முறை வந்த பதில் இடிவிழுந்தது போலல்ல, இதயத்தில் அடி விழுந்தது போலிருந்தது.

“அய்யா, பணம் செலவாகி விட்டது, பாதியைத் தான் கொடுத்தேன். மீதியை இரண்டு நாளில் கொடுத்துவிடுகிறேன்.” இந்த பதிலைக் கேட்டு இந்த முறை கோபப்படவில்லை. பரிதாபப்பட்டேன், எந்தக் காலத்திலும் பணப்பொறுப்பை இவரிடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கற்றுக் கொண்டேன்.

இதை அப்படியே பர்னபாவோடு ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். பரிசுத்தவான்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று பிரயாசப்பட்டு சேகரித்தார்கள். அதை சுமந்து கொண்டு ஊழியம் செய்கிறோம் என்ற பொறுப்போடு உரியவர்களிடத்தில் சேர்த்துவிட்டு வந்தார்.

கொஞ்சத்தில் உண்மையாய் இருந்த அவரை அநேகத்தின் மேல் கர்த்தர் அதிகாரியாக வைத்தார். ஆம்! அப்போஸ்தலர் 13 : 1ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். அந்தியோகியா சபையிலிருந்த ஊழியர்களில் முதன்மையானவனாக கர்த்தர் பர்னபாவை உயர்த்தினார்.

அப்போஸ்தலரின் நம்பிக்கைக்கும் அந்தியோகியா சபையின் நம்பிக்கைக்கும் உரியவராக இருந்தது மாத்திரமல்ல, பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு நம்பிக்கைக்கு உரியவராக பர்னபா இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அப்போஸ்தலர் 13 : 1ஐ வாசித்துப் பார்த்தால் அந்தியோகியா சபையில் போதகரும், தீர்க்கதரிசிகளாகவும் இருந்த அதிமுக்கியமான ஐந்து பேர்களில் முதன்மையானவர் இந்த பர்னபா என்று தெரிய வரும்.

இவர்கள் உபவாசித்து ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கையில்

நான் அழைத்த ஊழியத்திற்காக பர்னபாவையும், பவுலையும் பிரித்து விடுங்கள் என்று ஆவியானவர் திருவுளம் பற்றினார்.

இதைக் கேட்டு சங்கடப்படவில்லை. சந்தேகப்படவில்லை. அது எப்படி? எத்தனை வருஷம் நான் உழைத்தேன், எவ்வளவு முழங்காலைத் தேய்த்தேன் என்று ‘டயலாக்’ பேசவில்லை. மாறாக சபையார் கைகளை வைத்து அனுப்பின போது ஆவியானவர் அனுப்புவதாக திட்டமிட்டு, தீர்க்கமாய்ப் புறப்பட்டான்.

அவர்களுடைய மிஷினரிப் பயணம் வெற்றியாக இருந்தது. அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தது என்பது மேன்மை என்றாலும், இருக்கிற சபையை விட்டுவிட்டு இவர்கள் புறப்பட்டுப் போனார்கள் என்றால் இவர்களுக்கு தேவன் மேல் எவ்வளவு நம்பிக்கை என்றும், தேவனுக்கு இவர்கள்மேல் எவ்வளவு நம்பிக்கை என்றும் யோசித்துப் பாருங்கள்.

பொதுவாக, கொஞ்சம் வசதி வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விட்டால், கொஞ்சம் சுகம் கண்டு விட்டால் அடுத்த தெருவிற்கு கூட போக யோசிக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதித்திருச்சபையிலிருந்த ஊழியர்கள், விசேஷித்த ஆவியைப் பெற்றிருந்தது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் எட்டாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள், சமாரியாவிலே பிலிப்பு என்பவன் மிகப்பெரிய அளவிலே ஊழியத்தை ஸ்தாபனம் பண்ணியிருந்தான். ஆனால் ஆவியானவரோ, “நீ வனாந்திர மார்க்கமாய்ப் போ” என்றார்.

இது என்ன புதுக்குழப்பம்? வஞ்சிக்கிற ஆவியாய் இருக்குமோ? என்றெல்லாம் பிலிப்பு ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை.

சொன்னால் போவான் என்று ஆவியானவர் நம்பினது போலவே, சொன்னது ஆவியானவர்தான் என்று பிலிப்பு நம்பினார், புறப்பட்டுப் போனார். முடிவு எத்தியோப்பிய மந்திரியை கர்த்தருக்குள் நடத்தினான், தேவன் பிலிப்புவை கொண்டு போய் விட்டார்.

இதையே தான் பர்னபாவில் பார்க்கிறோம். அந்தியோகியாவில் ஊழியம் வளர்ந்து வருகிற வேளை, பர்னபா ஸ்திரமான ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட ஒரு சூழல். இந்த சூழ்நிலையில் அந்த சபையைவிட்டு புறப்பட்டுப் போக பர்னபா தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தது எவ்வளவு பெரிய தியாகம் என்பதையோசித்துப்பாருங்கள்.

அவன் அப்படி செய்ததற்குக் காரணம், அவனுடைய அழைப்பு இன்னதென்று அவன் தெளிவாய் அறிந்திருந்தான். தன்னுடைய அழைப்பு நிறைவேறுகிற வரைக்கும், அவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட **வாய்ப்புகளை** அவன் பயன்படுத்திக் கொண்டான், அவ்வளவுதான்.

அப்போஸ்தலர் 13 : 2ஐ மீண்டும் வாசித்துப் பாருங்கள் “..... நான் அழைத்த ஊழியத்திற்காக அவர்களைப் பிரித்து விடுங்கள்,” அப்படியானால் அந்தியோகியாவிலே அவன் போதகராக இருந்தது, அளிக்கப்பட்ட ஊழியம். இப்பொழுது ஏற்றுக் கொண்டதோ அழைக்கப்பட்ட ஊழியம். முந்தினது வாய்ப்பை நிறைவேற்றுதல், பிந்தினது அழைப்பை நிறைவேற்றுதல்.

வாய்ப்புகளை நிறைவேற்றுகிறதில் ஏற்ற தாழ்வு ஏற்படலாம். ஆனால் அழைப்பை நிறைவேற்றுவதில் குறைவு ஏற்படக்கூடாது. இன்றைக்கு சிலர் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளை சரியாய்ச் செய்கிறார்கள், சாதனை

படைக்கிறார்கள், நல்லது. ஆனால் அந்தோ! அவர்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பை மறந்துவிடுகிறார்கள், மறைத்துவிடுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள், கர்த்தருடைய நாளில் குற்றவாளிகளாய் நிற்பர். “உம்முடைய நாமத்தில் பிசாசுகளைத் துரத்தினோம்! தீர்க்கதரிசனம் சொன்னோம்!” என்று சொல்லுவார்கள், ஆனால் ஆண்டவரோ, “அவைகளெல்லாம் உனக்கு அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்புகள், வாய்ப்புகளை பயன்படுத்திக் கொண்டாய் ஆனால் நான் அழைத்த ஊழியத்தை செய்யாமல் தேவ சித்தத்தை புறக்கணித்தாய்” என்று கடிந்து கொள்வார்.

பிரியமானவர்களே! வாய்ப்புகளை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சாதனையாளர்கள் அல்ல, அழைத்த அழைப்பிற்கு கீழ்ப்படியும் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களையே பரிசுத்த ஆவியானவர் தேடுகிறார்.

பர்னபாவைப் போல அழைத்த அழைப்புக்கு கீழ்ப்படியும் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாய் மாறுங்கள். அவன் தன் தலைவர்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவன். சபையாரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவன். அழைத்தவரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவன். நீங்கள் எப்படி?

ஆறுதலின் மகனைப் போல் அவருக்கு அர்ப்பணியுங்கள்.

ஆவிக்குரிய பர்னபா

ஆவிக்குரிய உன்னதமான குணங்களை தன்னகத்தே கொண்டவனாக பர்னபா திகழ்ந்தான்.

அனைத்தையும் அப்போஸ்தலர் பாதத்தில் வைத்தான். ஆத்தும் ஆதாயகனாகத் திகழ்ந்தான். அனைவருடைய நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரவானாக இருந்தான் என்பனவெல்லாம் சிறப்புக்குரியன என்றாலும், அவனுடைய தனிப்பட்ட குணாதீசயங்களை பரிசுத்த ஆவியானவர் வெகு அழகாக பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் பதிவு செய்துள்ள இந்த வரிகளைப் படித்துப் பாருங்கள். அவன் நல்லவனும், பரிசுத்த ஆவியினாலும், விசுவாசத்தினாலும் நிறைந்த வனுமாயிருந்தான்; அநேக ஜனங்கள் கர்த்தரிடமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டார்கள். (அப.11 : 24)

இந்தப் பகுதியில் பர்னபாவிற்குள் நிறைந்திருந்த தீவ்விய குணங்களில் மூன்று காரியங்கள் வெளிப்படையாய் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. அவன் நல்லவன்
2. அவன் பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்தவன்
3. அவன் விசுவாசத்தினால் நிறைந்தவன்

இந்த மூன்று காரியங்கள் முழுமையாய் இருந்ததினால் முக்கியமான ஒரு காரியம் நடந்தேறி இருக்கிறது. அது என்ன தெரியுமா? அநேக ஜனங்கள் கர்த்தரிடமாய் சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

ஆத்துமாக்கள் சபைக்குள் வர எளிய வழி, உரிய வழி இதுதான். எந்த மனிதன் நல்லவனாகவும், பரிசுத்த ஆவியில்

நிறைந்தவனாகவும் இருக்கிறானோ அவனைத்தேடி ஆத்துமாக்கள் தானாய் வருவர்.

நீங்கள் அநேக நாட்கள் ஊழியம் செய்து உரிய அங்கீகாரமும் உரிய கனிகளும் இதுவரை உண்டாக வில்லையென்றால், 'நல்லவன்' என்ற சாட்சியை சமூகத்தில் நீங்கள் நிலைநாட்டவில்லை என்பது உண்மை.

நல்லவன் என்று பர்னபாவைக் குறித்து எழுதப்பட்ட வாசகங்களை படிக்கும்போது சுவிசேஷத்தில் உள்ள ஒரு பகுதி என் நினைவில் வந்து அதிகம் யோசிக்க வைத்தது. அந்த வேத பகுதி நீங்களும் அறிந்த ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும்.

இயேசுக்கிறிஸ்து ஊழியம் செய்த காலத்தில் ஒருவன் வந்து அவரைப் பார்த்து, 'நல்ல போதகரே' என்று அழைத்தான். அதற்கு இயேசு சொன்ன பதிலைப் பாருங்கள், "நீ என்னை நல்லவன் என்று சொல்வானேன், தேவன் ஒருவர் தவிர நல்லவன் ஒருவனும் இல்லையே" (மத் 19 : 17)

இயேசுக்கிறிஸ்து இப்படி சொல்லியிருக்க பரிசுத்த ஆவியானவர் பர்னபாவை 'நல்லவன்' என்று அடையாளம் காட்டியிருப்பது எவ்வளவு விசேஷமானது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

தேவனுக்கடுத்த தீவ்விய சுபாவங்களை பர்னபா கொண்டிருந்தான் என்பதையே இஃது காட்டுகிறது.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் மற்றவர்களாலே 'ஆறுதலின் மகன்' என்று எண்ணப்படுமளவிற்கு ஆவிக்குரியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அதற்கு முதல்படியாக 'நல்லவன்' என்ற பெயரை வாங்க வேண்டியது அவசியம்.

என் அன்பு வாசகரே! உங்கள் மனைவிக்கு நீங்கள் நல்லவரா? உங்கள் கணவருக்கு நீங்கள் நல்லவரா? உங்கள்

பெற்றோருக்கு நல்லவரா? உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்லவரா? யோசித்துப் பாருங்கள்!

‘நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்’ என்று உலகப் பெரியவர் ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள், ‘பல்கொலை நரகமாக’ இருப்பது எவ்வளவு வேதனையாக இருக்கிறது. பல சபைகளின் நிலையும் இதுதான்.

நல்லவர்களைப் பார்ப்பதென்பது அரிதாய் இருக்கிறது. அன்பு தணிந்துபோய், துரோகிகளாய் துணிகரராய் அநேகர் மாறிப்போகிறார்கள். இன்றைய சமூகத்தின் தேவை, இன்றைய கிறிஸ்தவத்தின் தேவை மற்றவர்களை ஆறுதல் படுத்துகிற நல்லவனாகிய பர்னபாக்கள் தான்.

நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்திற்கு, உங்கள் சபைக்கு பர்னபாவாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நான் மாத்திரமா, பரிசுத்த ஆவியானவரும் அதைத்தான் விரும்புகிறார்.

‘நல்லவன்’ நன்மையை வழங்குகிறவன், சமாதானத்தை உண்டாக்குகிறவன், திசைகெட்டு திரிபவர்களை நேர்வழிப்படுத்துகிறவன்.

பர்னபாவை ‘நல்லவன்’ என்று முத்திரை குத்துவதற்கு முன்பாக அவன் செய்த மற்றொரு காரியத்தையும் ஆவியானவர் பதிவு செய்திருக்கிறார். அப்போஸ்தலர் 11 : 23 ஐ வாசித்துப்பாருங்கள்..... எல்லோருக்கும் புத்தி சொன்னான்.

பர்னபா ஏன் நல்லவன் தெரியுமா? கர்த்தருக்குள் நிலைத்திருக்கும்படி எல்லோருக்கும் புத்தி சொல்கிறவனாக இருந்ததுதான். எல்லோரும் புத்திமதி சொல்ல முடியாது! புத்தியாய் நடக்கிறவன், மற்றவர்களுக்கு முன் வாழ்ந்து காட்டுகிறவன் மாத்திரமே புத்தி சொல்ல முடியும், அதுதான் எடுபடும்.

இந்த ஒரு இடத்தில் மாத்திரமல்ல இன்னும் பல இடங்களில், அவன் புத்தி சொன்னான் என்று பர்னபாவைக் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் புத்தி சொல்லுதலை அவன் ஊழியமாகவே செய்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கே என் வாசகர்களுக்கு ஒரு காரியத்தை விளக்க விரும்புகிறேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு சில ஈவுகளை அளிக்கிறார். அவைகள் ‘பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இயேசுக்கிறிஸ்து (குமாரன்) சில ஈவுகளை சபைக்கு வழங்குகிறார், அவைகள் ‘ஊழியங்கள்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதைப் போலவே பிதாவாகிய தேவன் சில ஈவுகளை சபைக்கு வழங்கி இருக்கிறார், அவைகள், ‘கிரியைகள்’ எனப்படுகிறது.

இதை 1 கொரிந்தியர் 12ல் பவுல் எழுதுகிற பொழுது, “வரங்களில் வித்தியாசங்கள் உண்டு, ஆவியானவர் ஒருவரே. ஊழியங்களிலேயும் வித்தியாசங்கள் உண்டு, கர்த்தர் ஒருவரே. கிரியைகளிலேயும் வித்தியாசங்கள் உண்டு, எல்லாருக்குள்ளும் எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற தேவன் ஒருவரே” (1 கொரி 12 : 4-6) என்று விவரிக்கிறார்.

ஆவியானவர் தருகிற ஈவாகிய ஒன்பது வரங்களை நீங்கள் அறிவீர்கள். கிறிஸ்து சபைக்குத் தந்த வரமாகிய ஐவகை ஊழியத்தையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் தேவன் சபைக்கென்று தந்திருக்கிற வரங்கள் (கிரியைகள்) எவைகள் என்று நீங்கள் அறிவீர்களா?

ரோமர் 12 : 6 முதல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலை நிதானமாக வாசித்துப் பாருங்கள். எட்டாம் வசனம் வரைக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ள ஏழுவிதமான வரங்களில் ‘புத்தி சொல்லுதல்’

என்பது ஒரு விசேஷித்த வரமாகும்.

ஏதோ ஒரு சுற்று சுற்றி விட்டேன் என்று எண்ணாதீர்கள், நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சற்று விளக்கமாக எழுதினேன் அவ்வளவுதான்.

பர்னபா 'நல்லவன்', ஆகவே இளம்விசுவாசிகளுக்கு புத்திசொல்லி திடப்படுத்தினான். சபையில் சிலர் வழி தவறுகிறபொழுது, இடறி விழுகிறபொழுது சாந்தமாய் அவர்களுக்கு புத்தி சொல்லி தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று அவர்களை திருப்பி விடுகிறவன்தான் நல்லவன்.

புதிய ஏற்பாட்டில் யூதா நிருபத்தில் அப்போஸ்தலன் நினைவுபடுத்தி ஒரு காரியத்தை நானும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். “இவர்களுக்கு ஐயோ..... பிலேயாம் கூலிக்காகச் செய்த வஞ்சகத்திலே விரைந்தோடி” (யூதா 11)

யார் இந்த பிலேயாம்? இவன் ஒரு தீர்க்கதரிசி. இவன் மெய் தீர்க்கதரிசியா? பொய் தீர்க்கதரிசியா? என்ற பட்டிமன்றம் நமக்கு அவசியமில்லை, இவன் கர்த்தரிடம் விசாரித்தவன், கர்த்தரால் எச்சரிக்கப்பட்டவன், கர்த்தரின் கட்டளையின்படி இஸ்ரவேலை ஆசீர்வதித்தவன், அவ்வளவுதான்!

என்ன? பர்னபாவை விட்டுவிட்டு பிலேயாமிடம் வந்து விட்டீர்கள் என்று கேட்காதீர்கள். இங்கே ஒரு முக்கிய பாடம் இருக்கிறது. இந்த பிலேயாமிடம் பாலாக என்கிற ராஜா வருகிறான், இஸ்ரவேலரை சபிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறான். பிலேயாம் நல்லவனாக இருந்தால் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்?

பாலாக்கை உட்கார வைத்து, இஸ்ரவேலரைக் குறித்து - இஸ்ரவேலின் தேவனைக் குறித்து விவரித்து புத்தி சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படி செய்யவில்லை. பலமுறை

தேவன் தடுத்தும், பாலாக்குக்கு உதவ முற்பட்டான். ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் கூலிக்காக ஆசைப்பட்டு, இஸ்ரவேலர் வழி விலகிப் போவதற்கான சதியைச் செய்ய பாலாக்குக்கு ஆலோசனை சொன்னான்.

கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தரித்துக் கொண்டு கர்த்தருடைய ஜனத்திற்கு இடறலைக் கொண்டு வரும் இப்படிப்பட்ட ஊழியர்களும், விசுவாசிகளும் சபையில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு பிலேயாம் போன்றவர்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் அரிபிளவு என்று வர்ணிக்கப்பட்ட இமெநேயும், பிலேத்துவையும் போன்றவர்கள் (II தீமோ 2 : 17)

இந்த அபத்தங்கள், ஆபத்தானவைகள். சபைகளைவிட்டு நீக்கப்பட வேண்டியவைகள். நீங்கள், மற்றவர்கள் செவ்வையான வழிகளில் நடக்க புத்தி சொல்கிறவர்களாய், மற்றவர்களை கர்த்தருக்குள் திடப்படுத்துகிற பர்னபாவாய் இருக்கப் பிரயாசப் படுங்கள்.

பர்னபா நல்லவன் மாத்திரமல்ல, பரிசுத்த ஆவியினாலும், விசுவாசத்தினாலும் நிறைந்தவனாக இருந்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இணையானது, இசைந்தே போவது.

எந்த மனிதன் ஆவியில் நிறைந்திருக்கிறானோ அவனுடைய விசுவாசம், வீரியமுள்ளதாய் இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவு தணிகிறபொழுது விசுவாசமும் தணிகிறது.

எருசலேமில் இருந்த அவன் புதிய இடத்திற்கு அச்சமின்றி தயக்கமின்றிப் புறப்பட்டதற்குக் காரணம், பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவு. பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவு உள்ளவர்களிடத்தில் துணிவு இருக்கும், அதே நேரத்தில் தெளிவு இருக்கும்.

பரிசுத்த ஆவியென்பது தைரியத்தின் ஆவி. தேவன் நமக்கு பயப்படுகிற ஆவியைத் தராமல் அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடுகிற புத்திரசுவிசாரத்தின் ஆவியைக் கொடுத்துள்ளார் என்று வேதம் கூறுகிறது.

அப்படியானால் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்திருந்தான் என்பதை தைரியத்தின் ஆவியினால் நிறைந்திருந்தான் என்றும் சொல்லலாமல்லவா?

‘நீதிமான் சிங்கத்தைப் போல் தைரியமாய் இருக்கிறான்’ என்ற வசனம் எப்படி? எப்பொழுது? சாத்தியமாகும் தெரியுமா? பரிசுத்த ஆவியில் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழும்பொழுது மாத்திரமே!

பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிற அனுபவம் வேறு, ஆவியில் நிறைந்திருக்கிற அனுபவம் வேறு. அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை நீங்கள் நிதானமாக வாசித்தால் நீங்களாகவே இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அப்போஸ்தலர் 2 - ம் அதிகாரத்தில் எல்லார் மேலும் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்பட்டது. ஆனால் மூன்றாம் அதிகாரத்திற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு முக்கிய நிகழ்வின் போதும் “அவர்கள், ஆவியிலே நிறைந்து” என்ற வார்த்தை முக்கியப்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள்.

அப்படியானால், அற்புதங்கள் நிகழ்த்துகிற ஊழியத்திற்கு ‘ஆவியில் நிறைந்த’ வாழ்க்கை அத்தியாவசியமானது என்பது விளங்குகிறதல்லவா?

ஆவியின் நிறைவு துணியை தந்ததினால் துளியும் பயமின்றி பட்டணங்கள் தோறும் பலவிதமான மக்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவித்தான்.

ஆவியின் நிறைவு என்பதை இன்னொரு விதத்திலும்

பார்க்க வேண்டும். அதாவது ஆவியானவரின் முழுமையான ஆளுகைக்குள் இருந்தால், ஆவியினாலே நடத்தப்பட்டான் என்பதே அதன் பொருள்.

அந்தியோகியாவிலே போதகனாய் இருந்த இவனை சபையார் கைகளை வைத்து அனுப்பி வைக்கிறார்கள். சபையார் அனுப்பி வைத்தாலும் வேதம் அழுத்தமாக சொல்வதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

“அப்படியே அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் அனுப்பப்பட்டு செலுக்கியா பட்டணத்துக்குவந்து கப்பல் ஏறி, அங்கிருந்து சீப்புரு தீவுக்குப் போனார்கள்” (அப். 13 : 4)

அவர்கள் ஆவியானவராலே அனுப்பப்பட்டார்கள், நடத்தப்பட்டார்கள், இதுதான் பரிசுத்த ஆவியில் நிறைந்த வாழ்க்கை என்பது.

இங்கே நாம் ஒன்றை எச்சரிக்கையாக கவனிக்க வேண்டும். நமக்கு சாதகமாக நடக்கிற எல்லாமே ஊழியத்தின் பாதையில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வந்தது என்று எண்ணி விடக்கூடாது. நமக்கு முன்பாக திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா வாசல்களும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அனுமதித்தவைகள் அல்ல.

பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டவர்கள் மாத்திரமே இந்த நடத்துதலை தெளிவாய்ப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஊழியத்திற்கு பிசாசு தடைபோடுவான், இது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் சில வேளைகளில் ஊழியத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று பரிசுத்த ஆவியானவராலே தடை உண்டு பண்ணப்படும் என்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்.

ஒரு ஊழியத்திற்கு தடை வருகிறதென்றால், இது சத்துருவால் வந்த தடையா? ஆவியானவர் கொடுக்கிற தடையா? என்று நிதானிக்க வேண்டும். ஆவியில் நிறைந்திருக்கும்பொழுது

மாத்திரமே, இஃதினைப் பகுத்தறிய முடியும்.

என்ன குழப்புகிறீர்கள்? ஊழியத்திற்கு தடையா? அதுவும் பரிசுத்த ஆவியானவராலா? அஃதினை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று ஆதங்கப்படுகிறீர்களா? நல்லது. உங்கள் வைராக்கியத்தைக் குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன்.

ஆனாலும் உங்களுக்கு வெளிச்சம் காட்டும்படி சில வேதப்பகுதிகளை கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். வாசித்துப் பாருங்கள், “.... ஆசியாவிலே வசனத்தைச் சொல்லாதபடிக்கு பரிசுத்த ஆவியினாலே தடை பண்ணப்பட்டு” (அப் 16: 6)

..... பித்தினியா நாட்டுக்குப் போகப் பிரயத்தனம் பண்ணினார்கள்; ஆவியானவரோ அவர்களைப் போக வொட்டாதிருந்தார். (அப் 16 : 7). ஆவிக்குரியவனாகிய பர்னபா, பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்தவனாக இருந்ததினால் அவரால் நடத்தப்பட்டார். அவர் அனுமதித்த இடங்களில் அனுமதித்த விதத்தில் ஊழியம் செய்தார்.

நீங்களும் ஆவியானவரால் நடத்தப்படுவீர்களென்றால் அநேகருக்கு ஆறுதலின் மகனாக மாத்திரமல்ல ஆண்டவருக்குப் புத்திரராகவும் விளங்குவீர்கள்.

பர்னபா கற்றுக்கொள்கிறவனாகவும், தன்மூத்த தலைவர்களிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்ளுகிறவனாகவும் இருந்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்ப காலத்திலேயோ அல்லது அந்தியோகியாவின் முதல் அனுபவத்திலேயோ அல்ல ஆவியானவராலே அனுப்பப்பட்ட பிறகும் உலக மிஷினரியாக மாறின பின்னும் தான்தோன்றித்தனமாக நடவாமல் தன் தலைவர்களின் ஆலோசனையையும், ஒத்தாசையையும் நாடுகிறவனாக இருந்தான்.

எனக்கு ஒரு சகோதரனைத் தெரியும், ஒரு மூத்த

ஊழியக்காரனின் கீழ் இருந்தார், மூத்த ஊழியர் மிகவும் பெருந்தன்மை உள்ளவர். புதிதாய் ஆரம்பித்த கிராம ஊழியம் ஒன்றினைக் கவனிக்க இந்த சகோதரனை அனுப்பி வைத்தார்.

போன ஒரே மாதம்தான் இவர் முற்றிலும் மாறிவிட்டார். மூத்த தலைவரைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. கர்த்தருடைய பந்தியை தானே நடத்த ஆரம்பித்தார். செய்தி அறிந்த மூத்த போதகர் வந்து விசாரித்தார், இந்த இளம் ஊழியர் என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமா?

“சும்மா இருங்க பாஸ்டர், உங்களுக்குள்ளே இருக்கிற ஆவியானவர்தான் எனக்குள்ளேயும் இருக்கிறார், எனக்கு எந்த மனிதனின் அங்கீகாரமும் அவசியமில்லை,” என்று ஒரு போடு போட்டார். அவ்வளவுதான் மூத்த போதகர் ஆடிப்போய்விட்டார். அமைதலோடு திரும்பி விட்டார்.

அப்புறம் அந்த சின்ன ஊழியர் என்ன ஆனார் என்று கேட்கிறீர்களா? அது ஒரு பெரிய வேடிக்கை. அவர் விதைத்ததை அறுக்க வேண்டாமா? ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் அவர் சபைக்குள் ஒரு குழப்பம் வந்தது.

இவர் சொன்ன அதே வார்த்தையை மக்கள் திரும்பிச் சொன்னார்கள், “சும்மாயிருங்க பாஸ்டர் உங்களுக்குள்ளே இருக்கும் அதே ஆவியானவர் தான் எங்களுக்குள்ளும் இருக்கிறார்,” இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட ஊழியர் ஆரம்பத்தில் ஆடிப்போய்விட்டார். அப்புறம் சபையைவிட்டு ஓடியே விட்டார். சரி பர்னபா விஷயத்திற்கு வருவோம், பர்னபா ஊழியம் செய்கிற இடத்தில் ஒரு சிறிய பிரச்சினை. அதுவும் உபதேச ரீதியானது. எல்லாம் எனக்குத் தெரியும் என்று சொல்லி சமாளிக்கவுமில்லை, சட்டத்தை கையிலெடுக்கவும் இல்லை.

மாறாக, அவன் செய்ததை சற்று கவனித்துப் பாருங்கள்.

“யூதேயாவிலிருந்து வந்த சிலர் சொன்ன வார்த்தைகளினிமித்தம் ஏற்பட்ட வாக்குவாதத்திற்கு” முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக எருசலேமில் உள்ள அப்போஸ்தலரிடத்திற்கு வந்தான்.

அப்போஸ்தலர் பர்னபாவையும், பவுலையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தேவன் தங்களைக் கொண்டு புறஜாதிகளிடத்தில் நடப்பித்தவைகளை விவரித்தார்கள், மகா சபை கூடியது. அப்போஸ்தலர்கள், உபதேச ரீதியான முடிவெடுத்தார்கள். அதை நிரூபங்களாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள்.

அதைத்தான், பர்னபாவும் பவுலும் வேறு சிலரும் கொண்டு வந்து சபையாரிடத்தில் ஒப்புவித்து சந்தோஷப்பட்டார்கள் (அப் 15ன் சுருக்கம்) முதன் முதலில் அந்தியோகியாவிற்கு அப்போஸ்தலர்களால் அனுப்பப்பட்டு எப்படி வந்தானோ அப்படியே இப்பொழுதும் அப்போஸ்தலரால் அனுப்பப்பட்டவனாக பர்னபா அடங்கி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அதிலே அவன் ஆவிக்குரிய தீவ்விய சுபாவம் வெளிப்படுகிறது.

கற்றுக் கொள்கிறவன் மாத்திரமல்ல, விட்டுக் கொடுக்கிறவன் இந்த பர்னபா. தன்னுடைய ஸ்தானத்தை மற்றவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்து தன்னைக் கரையவிடும், மறையவிடும் அற்புதமான மனிதர் இந்த பர்னபா.

எனது முந்தின புத்தகங்களில் ஒன்றான அப்போஸ்தலனாகிய அந்திரேயா என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டது என் நினைவுக்கு வருகிறது. அந்திரேயா முதல் சீஷன் அவன் போய் தன் சகோதரனாகிய பேதுருவுக்கு அறிவித்து இயேசுவிடம் அழைத்து வந்தான்.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டாலும் அப்போஸ்தலர் பெயர் பட்டியலில் முதல்

இடத்தில் வைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக மத்தேயுவில் இரண்டாம் இடத்திலும், (காலப்போக்கில்) அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் நான்காவது இடத்திலேயும் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகிறார். (அப். 1: 13)

முடிவில் அவர் என்ன ஆனார்? என்ற குறிப்பு நடபடிகளில் எழுதப்படவில்லை. இதே சாயலை நான் பர்னபாவில் காண்கிறேன். அப்போஸ்தலர்கள் நம்பாத காலகட்டத்தில் சவுலை ஏற்றுக் கொண்டு அப்போஸ்தலரிடம் ஐக்கியப் படுத்தியவன் இந்த பர்னபா.

அதுமட்டுமல்ல, சவுலைத்தேடி அவனை அழைத்துக் கொண்டு வந்து அந்தியோகியா சபையில் இணைத்தவன் இந்த பர்னபா.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 13 : 1ல் உள்ள ஊழியர் பட்டியலில் முதல் இடத்தில் இருப்பவர் பர்னபா. கடைசியில் இருந்தவர் சவுல். ஆவியானவரும் பர்னபா, சவுல் என்றுதான் வரிசைப்படுத்தியிருக்கிறார். (அப். 13 : 2)

ஆனால் அப் 14,15 அதிகாரங்களை வாசித்துப்பாருங்கள். ஓர் அதிரடி மாற்றம். பர்னபாவின் பெயர் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு பவுல், பர்னபா என்று வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பவுல் முந்திக் கொண்டார் என்றோ, பர்னபாவை ஓரங்கட்டி விட்டார் என்றோ பொருளல்ல.

பதிமூன்றாம் அதிகாரத்திலிருந்து நீங்கள் கவனமாக வாசித்தால் ஆவிக்குரியவனான பர்னபா விட்டுக் கொடுக்கிறவனாக இருந்தது மாத்திரமல்ல, கிருபையுள்ளவனை தட்டிக் கொடுக்கிறவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

சவுலை தேடிக்கண்டுபிடித்து பர்னபா திரும்ப கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம், ஆத்தும் ஆதாய ஆர்வம் மாத்திரமல்ல,

இன்னுமொரு காரணமும் உண்டென்று உணர்கிறேன். அந்தியோகியாவிலே இவன் சென்று அநேகருக்குப் புத்தி சொன்னான், அதிகமானோர் கர்த்தருக்குள் சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

இப்பொழுது இந்த மக்களுடைய ஆவிக்குரிய தேவை அதிகமாகி விட்டது, அதை நிறைவு செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் பர்னபாவிற்கு இருந்தது. அவனுடைய எல்லை, வலிமை என்னவென்று அவனுக்குத் தெரியும்.

அதே சமயத்தில் மிகச்சிறந்த வேத அறிவும் மிகச்சிறந்த பிரசங்கத்திறனும் கொண்ட சவுல் இதற்கு உகந்தவன் என்று உணர்ந்தான். உடனே அவனைத்தேடி கண்டுபிடித்து அந்தியோகியா சபையில் இணைத்துவிட்டான்.

நான் சொல்வது உண்மை என்பதற்கு ஆதாரம், அப்போஸ்தலர் 13 : 1 தான். சவுல் அந்தியோகியா சபையில் போதகராய் இருந்தார்.

“தம்பி! நீ ஜூனியர். நேற்றுப் பெய்த மழையில் இன்று முளைத்த காளான், உனக்கு அனுபவம் போதாது” என்றெல்லாம் பர்னபா கிராக்கி பண்ண வில்லை. பர்னபாவும், பவுலும் மிஷினரி ஊழியத்திற்கு வருகிறார்கள்.

சொர்கியு பவுல் என்ற அதிபதிக்கு திருவசனத்தை அறிவிக்கிறார்கள். அங்கே மாயவித்தைக்காரனாகிய எலிமாவின் குறுக்கீடு! நியாயப்படி சீனியர் பர்னபாதான் பதில் பேசியிருக்க வேண்டும். ஆனால் பவுல் ஆவியில் நிறைந்து அற்புதத்தை நிகழ்த்துகிறான்.

‘பர்னபா ஆவியில் நிறைந்தவன்’ என்று நாம் முன்னமே கண்டோம். ஆனால் இங்கு பவுல் ஆவியில் நிறைந்து அற்புதம் நிகழ்த்துகிறான். அப்படியானால் பர்னபா ஆவியில் குளிர்ந்து விட்டான், குறைந்துவிட்டான் என்பது பொருளல்ல.

கிருபையுள்ளவனுக்கு வழிவிட்டான் என்பது தான் அதன்பொருள்.

ஏறக்குறைய பர்னபா எல்லா இடங்களிலும் தன்னை இரண்டாம் நபராகத்தான் காண்பித்தான். பதினான்காம் அதிகாரத்தில் பவுல் பிரசங்கத்தை நடத்தினபடியால் மக்கள் அவனை மெர்க்கூரி என்று (அப் 14 : 12) அழைத்தனர் என்று வசனம் சொல்கிறபடியால், பெரும்பாலான இடங்களில் பவுலை பிரசங்கிக்கச் செய்து பின்னணியில் பர்னபா நின்றார் என்று புரிகிறது. இந்த இடத்தில் என் கண் முன்பாக யோவான் ஸ்நானன் நிற்கிறார். அவர் பெருகவும் நான் சிறுகவும் விரும்புகிறேன் என்று எரிந்து பிரகாசித்த யோவானின் சாயலை பர்னபாவில் பார்க்கிறேன்.

கிருபை உள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி விட்டு பின்னே நின்று தாங்குகிற மனப்பக்குவம் நமக்கு வரவேண்டும். இல்லாத கிருபைகளை இருப்பதுபோல் சபைக்கு முன் காட்டக்கூடாது. நமக்கு பாடக்கூடிய கிருபை இல்லை என்றால் பாடக்கூடியவனை மேடையில் ஏற்ற வேண்டும்.

தேவன் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான கிருபையை அளித்திருக்கின்றார். எந்த ஊழியத்திற்கு எவர் பொருத்தமோ அந்த கிருபை உள்ளவரை முதன்மைப்படுத்த வேண்டும்.

இவனைவிட்டால் நம்முடைய இமேஜ் என்ன ஆவது என்று ஊழியத்தில் யோசிக்கக் கூடாது. இமேஜ் பார்ப்பதற்கு இது அரசியல் மேடையல்ல. இது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் இயக்கம்.

அந்தந்த அவயவத்தின் வேலையை அந்தந்த அவயவம் செய்வது தான் சரி, நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பர்னபாவை எந்த இடத்திலும் உங்களால் தனித்துப் பார்க்க முடியாது. அப்போஸ்தலர் அவனை தனியேதான் அந்தியோகியாவிற்கு அனுப்பினார். அவனோ சவுலை சேர்த்துக் கொண்டான். அந்தியோகியாவில் பின்னும் நால்வரோடும் சேர்ந்து கூட்டு ஊழியம் செய்தார்.

பின்னர் பவுலும், பர்னபாவும் அதன்பின் பர்னபாவும், மாற்குவும், மற்றவர்களோடு இசைந்து விட்டுக் கொடுத்து அவர்களை முன்னே தள்ளி கர்த்தரின் இராஜ்யத்தை கட்டியெழுப்புகிறவன் இந்த பர்னபா.

இன்றைய ஆவிக்குரிய உலகத்தின் தேவை, கூட்டு ஊழியம். கூட்டு ஊழியம் என்றால் அப்பா, மகன், மாமனார், மருமகன் கூடிச் செய்கிற கூட்டு ஊழியம் அல்ல. ஐவகை ஊழியங்களின் சங்கமம். ஒன்பது வரங்களின் ஒருங்கிணைப்பு. ஏழு வகைக்கிரியைகளின் ஏக இசைவு கொண்ட மக்களின் கூட்டு ஊழியம் தான் வேதம் சொல்கிற கூட்டு ஊழியம்.

பர்னபா ஆவிக்குரியவன், எல்லாரோடும் இசைந்து நடக்கிறவனாக இருந்தான். அவன் கொடுப்பவன், ஆத்தும ஆதாயகன், அனைவரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவன், நல்லவன், ஆவியில் நிறைந்தவன், அநேகருக்கு புத்தி சொல்லுகிறவன். அடங்கிக் கற்றுக் கொள்கிறவன். விட்டுக்கொடுத்து இசைந்து போகிறவன்.

இவைகள் மாத்திரமா? அவனின் திவ்விய சுபாவம் கர்த்தருடைய நாமத்திற்காக தன்னுடைய பிராணனைக் கொடுக்கத் துணிந்தவன், அப்போஸ்தலருக்குப் பிரியமானவன் (அப் 15 : 25) அதுமட்டுமா சகோதரருக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கினவன்.

ஒரு அப்போஸ்தலனுக்குரிய மெய்யான தகுதிகள்

பர்னபாவிடம் விளங்கியது. ஆரம்பத்தில் அர்ப்பணிக்கிறவனாக அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுகிற இவன், 'அப்போஸ்தலன்' என்ற புதவியைப் பெற்றது எத்தனை பாக்கியம்.

பொதுவாக பன்னிருவரை ஆண்டவர் வேறு பிரித்து 'அப்போஸ்தலர்' என்று அழைத்தார். அதன் பின் ஆதித்திருச்சபையில் வெகு சொற்பமானவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவர்தான் இந்த பர்னபா.

அவர் இறுதி காலம் எப்படி முடிந்தது? என்று திட்டமாய் தெரியவில்லை. ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் அவரைக் குறித்து கொடுத்த சாட்சி வசனங்கள் என் உள்ளத்தை நெகிழச் செய்கிறது.

“..... இயேசுக் கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்காகத் தங்கள் பிராணனையும் ஒப்புக்கொடுக்கத் துணிந்தவர்களும், எங்களுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற பர்னபா, பவுல்.” (அப். 15 : 25)

இந்த வசனத்தின்படி தான் வாழ்ந்த காலத்தில் எல்லா தலைவர்களுக்கும் பிரியமானவனாக வாழ்ந்து தன் இன்னுயிரை, தன்னை அழைத்த தேவனுக்குள் ஊற்றியிருப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

சில புத்தகங்களைத் தேடி வாசித்தேன், பர்னபாவைக் குறித்து புது தகவல்களைத் திரட்ட ஆசைப்பட்டேன், அது நிராசையானது. சொல்லி வைத்தாற் போல பலருடைய எழுத்துக்களில் பர்னபா விடுபட்டு இருக்கிறார். அதற்காகவும் கர்த்தரைத் துதித்தேன்.

தன்னை மறைத்துக் கொள்ள மனதுடைய பர்னபா எந்த இடத்திலும் திடமான தடயங்களை வைக்காமல் போய்விட்டார். ஆனாலும் என்ன? அவன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையே மிகப்பெரிய நினைவுச் சின்னம்.

அதனால் தான் ஆவியானவரும் ஆரம்பிக்கும் பொழுதே 'ஆறுதலின் மகன் பர்னபா' என்று அவனை அங்கீகரித்தார்.

ஆம் பிரியமானவர்களே! நம்முடைய காலத்திற்குப் பிறகு மற்றவர்கள் நம்மை நினைவு கூற கல்லறையோ, கல்வெட்டோ அவசியமில்லை. நம்முடைய உத்தமமான ஊழியம், உண்மையான ஜீவியம் எல்லாத் தலைமுறையாலும் நினைவு கூரப்படும்.

நீங்கள் வாழ்ந்து மரித்தவராக இருக்கக் கூடாது. மரித்தும் வாழ்கிறவராக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பல வழிகள் உண்டு. அதில் ஒரு பாதை தான் பர்னபாவின் வாழ்க்கைப் பாதை.

ஆறுதலின் மகனாய் அனைவருக்கும் இருப்போம். அவர் வரும்போது அவரைப் போல் மாறுவோம்.

5

பெலவீனமான பர்னபா

எண்ணிப் பார்க்கிறேன், என் இதயம் கனக்கிறது. அப்போஸ்தலருக்கடுத்து அற்புதங்களை நிகழ்த்தியவன், அந்தியோகியா சபையை நிலைப்படுத்தியவன், அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை சபைக்கு கண்டுபிடித்து தந்தவன் இவன்தான்.

இத்தனை சிறப்புக்குரிய இவன் உயர்வுக்குரியவன் என்றாலும் உரிய விதத்தில் முடிவை பதிவு செய்யாதது மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது.

கர்த்தருக்காய் வாழ்ந்து மரித்தான் என்பது உண்மையானாலும் வரலாற்றில் அவன் காணாமல் போய்விட்டான் என்பது உண்மை.

இது நமக்கு சரியான எச்சரிக்கை. ஆரம்பம் அற்புதமாக இருக்கலாம், ஆயிரக்கணக்கானோரை ஆதாயப்படுத்தலாம், அதிகமான புகழாரங்கள், பட்டங்களைப் பெறலாம், அதுவல்ல முக்கியம். முடிவு பரியந்தம் ஸ்திரமாய் ஓட வேண்டியது அவசியம்.

நான் பர்னபாவை குறைத்தும் மதிப்பிடவில்லை. அதே நேரத்தில் அவனுடைய பெலவீனங்களை மறைக்கவும் விரும்பவில்லை.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 15ஆம் அதிகாரத்திற்குப் பிறகு இந்த அற்புத மனிதனின் அடிச்சுவடு இல்லாமல் போனது எத்தனை துயரத்திற்குரியது. எண்ணிப்பாருங்கள்.

பெலமுள்ள பர்னபாவை, பெலவீனப்படுத்தின சில காரியங்களை இந்தப் பக்கங்களில் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன். அவைகள் எல்லாவற்றையும், எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள

வேண்டிய கட்டாயமில்லை.

ஒரு சிலரின் ஊழிய வளர்ச்சிக்கு இந்த காரணமே ஒரு தடைக்கல் என்ற உணர்வு, எவருக்கேனும் ஏற்படுமாயின் அவர் அஃதினை ஏற்றுக்கொண்டு தன்னை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம்.

பர்ப்பாவை வரலாற்று பதிவிலிருந்து மறையச் செய்த சில காரியங்களை இங்கே தருகிறேன், கவனியுங்கள்.

(I) அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், பர்ப்பாவும் மிக இணக்கமாக ஊழியம் செய்தார்கள். ஒரு சிறிய காரியத்தில் பிரச்சினை வந்தது. அந்தப் பிரச்சினை பிரவாகமாக மாறியது. அதன் உச்சத்தைப் பாருங்கள்.

“..... அவர்களுக்குள்ளே கடுங்கோபம் மூண்ட படியினால் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரிந்தார்கள்.” (அப். 15 : 39)

அற்புதமான ஐக்கியம் முறிந்தது! அவர்கள் பிரிந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களிடையே மூண்ட கடுங்கோபம். பவுல் செய்தது சரியா? பர்ப்பா செய்தது சரியா? விளக்கம் சொல்ல எனக்குத் தெரியவில்லை. இருவர் செய்ததும் தவறு என்றே எனக்குப்படுகிறது.

தலைவர்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சில வேளைகளில் கோபம் வரலாம், அந்தக் கோபமும் தணியப்பட வேண்டிய கோபம். எந்தக் காலத்திலும் கடுங்கோபம் தலைவர்களுக்கு வரக்கூடாது.

‘மூடரின் நெஞ்சிலே கோபம் குடிகொள்ளும்’ (பிரசங்கி 7 : 9), ‘கோபம் நிர்மூடனைக் கொல்லும்’ (யோபு 5 : 2) இவைகளெல்லாம் வேதம் சொல்லும் வசனங்கள். தலைவர்கள் தங்கள் தலைக்கு மேல் இவைகளை எழுதி வைத்துக் கொள்ள

வேண்டும்.

கடுங்கோபம், பர்ப்பாவை காணாமல் போக செய்து விட்டது. நல்ல வேளை பவுல் பிழைத்துக் கொண்டார். அவர் பிழைத்துக் கொண்டதற்கும் இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. அவர் வாதத்தில் நியாயம் இருந்தது. இது முதல் காரணம்.

அவருடைய கோபம் தணிந்தது. இது இரண்டாவது காரணம். ஊழியத்தில், ஐக்கியத்தில் மாறுபட்ட கருத்து எழாமல், பிரச்சினையை சந்திக்காமல் முன்னே போக முடியாது. ஆனால், அவைகளை சாந்தத் தோடும், பெருந்தன்மையான அணுகுமுறையோடும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.

எந்த ஒரு பிரச்சினைக்கும் உடனே முடிவு எடுக்க விரும்பக் கூடாது. சாதக பாதகங்களை அலசி ஆய்வதற்கான அவகாசத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் மிஷினரிப் பயணத்தில் மாற்குவை அழைத்துக் கொண்டுதான் போனார்கள். அவனோ பாதியில் இவர்களை விட்டு திரும்பி விட்டான். இப்பொழுது இந்தப் பயணத்தில் அழைத்துச் சென்றால் மீண்டும் என்ன செய்வானோ? என்ற ஐயமும், பழைய சங்கதிகளை அறிந்த மக்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்ற அச்சமும் பவுலுக்கு இருந்தது.

ஊழியத்திற்கு வராததின் நிமித்தம் தான் வருத்தமே தவிர தனிப்பட்ட விதத்தில் மாற்குவின் மேல் பவுலுக்கு வருத்தமில்லை. அதனால்தான் அவன் வாதத்தில் நியாயம் இருந்தது என்று கூறினான்.

இந்த நியாயத்தை, காரணத்தை அறிய பர்ப்பா தவறி விட்டார். அதன் விளைவு கடுங்கோபம்! பிரிவினை! ஒருநாள் தாமதித்திருந்தால் கூட நிச்சயம் பவுல் மாறியிருந்திருப்பார், பர்ப்பாவின் ஊழியம் மகிமையாய் தொடர்ந்து இருந்திருக்கும்.

நான் ஏதோ யுகத்தின் அடிப்படையில் சொல்கிறேன் என்று எண்ணாதீர்கள். நிருபங்களை வாசித்துப் பாருங்கள், இந்த உண்மை உங்களுக்குப் புரியும்.

“மாற்கு ஊழியத்தில் எனக்கு பிரயோஜனமுள்ளவன்” (II தீமோத்தேயு 4 : 1) பர்னபாவுக்கு இனத்தானாகிய மாற்கும் வாழ்த்துதல் சொல்கிறான், இவனைக் குறித்து கட்டளைப் பெற்றீர்களே, இவன் உங்களிடத்தில் வந்தால் இவனை அங்கீகரித்துக் கொள்ளுங்கள் (கொலோ 4 : 10)

இந்த வசனங்களை வாசித்துப் பார்த்தால் பர்னபா - மாற்கு ஆகியோர் மேல் எந்த வருத்தத்தையும் பவுல் வைத்திருக்கவில்லையென்று தெரிகிறது. அவரது கோபம் தணிந்து போயிற்று.

ஆனால் பர்னபா.....! தலைவர்களே! நன்றாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் அவசரமும் ஆத்திரமும், அஸ்தமனத்தை உங்கள் வாழ்க்கைக்கு கொண்டு வந்துவிடும். எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

(II) மாற்குவை உடன் அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமென்று விரும்பியதற்கு பெரிய காரணம், ஏதும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. அவன் ஒன்றும் இவர்களைப் போல் ஒருங்கிணைந்து முன்னேறுபவன் அல்ல. முதல் மிஷினரிப் பயணத்திலேயே, பாதியிலேயே விட்டுவிட்டு வந்தவன்.

இப்படி இருந்தும் பின்னே ஏன் பர்னபா இவனுக்காக பவுலைக் கோபித்துக் கொண்டான். எனக்கு ஒரே ஒரு காரணம் தான் தெரிகிறது.

“மாற்கு பர்னபாவிற்கு இனத்தான்” (கொலோ 4 : 10) புரிகிறதா? இனப்பற்று சொந்தத்திற்காக துடிக்கிற உணர்வு. இதுதான் பர்னபாவை திசை திருப்பி விட்டது என்பது உண்மை.

முடிவு உன்னதமான ஊழியனை துண்டித்து விட்டு உறவுக்காரனைக் கூட்டிக் கொண்டு (மாற்குவை) பர்னபா புறப்பட்டுப் போனான். மன்னிக்கவும் புகையைப் போல் மறைந்து போனான்.

இன்றைக்கும் இதுதான் நடக்கிறது! பிரகாசிக்கின்ற முன்னணித் தலைவர்களில் பலர் திடீரென்று காணாமல் போனதற்கும், கரைந்து போவதற்கும் காரணம் இதுதான். இணைந்து போகும் அழைக்கப்பட்ட அர்ப்பணிப்புள்ள ஊழியனை விட உறவுகளை பிரியப்படுத்த முதன்மைப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள் இவர்கள் சிக்கி விட்டார்கள்.

தலைவர்களே! தலைவர்களே! இனம், குடும்பம் இவைகளைச் சார்ந்தோரை பயன்படுத்தலாம். ஆனால் தேவசித்தம் இல்லாமல், அவர்களைப் பிரியப்படுத்த வேண்டுமென்றோ, முதன்மைப் படுத்த வேண்டுமென்றோ நீங்கள் முற்பட்டால் இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் விலாசம் இல்லாமல் போய்விடுவீர்கள் என்பதை விசனத்தோடு எச்சரிக்கிறேன்.

(III) பர்னபாவைக் குறித்த அறிமுகத்தைப் பார்க்கும் பொழுது அவன் சீப்புரு தீவான் என்று வேதம் சொல்கிறது. ஒரு காலகட்டத்தில் அவனுடைய நிலங்களை விற்று அப்போஸ்தலர் பாதத்தில் வைத்துவிட்டான்.

இது பெரிய தியாகம். அதற்குப் பிறகு எருசலேமிலிருந்து அந்தியோகியா, அந்தியோகியாவிலிருந்து மிகப்பெரிய மிஷினரி ஊழியம்.

இங்கேதான் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும், “இதுவரை நம்மால் சந்திக்கப்பட்ட சகோதரரைப் பார்க்கப் போகலாம், இதுதான் பவுல், பர்னபாவின் திட்டம்” யாரை அழைத்துக்

கொண்டு போவது என்பதில் பிரச்சினை, பிரிந்து போனார்கள்.

அதற்குப்பின் நடந்ததைப் பாருங்கள். பவுல் திட்டமிட்டபடி சீலாவை அழைத்துக் கொண்டு சகோதரரைப் பார்க்கப் போனான். குறைந்தபட்சம் பர்னபா என்ன செய்திருக்க வேண்டும். மாற்குவை அழைத்துக் கொண்டு திட்டமிட்டபடி சகோதரர்களைப் பார்க்கப் போயிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் அவனோ அப்படிச் செய்யவில்லை. அவன் என்ன செய்தான் தெரியுமா?

“பர்னபா மாற்குவைக்கூட்டிக் கொண்டு கப்பல் ஏறி சீப்புரு தீவுக்குப் போனான்” (அப் 15 : 39) பவுலைப் போல் சபைகளை திடப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் அல்லது எருசலேமுக்காகிலும் போயிருக்க வேண்டும்.

இவனோ சொந்த ஊருக்கு புறப்பட்டுப் போனான், எந்த ஒரு வளர்ச்சியும் பின் அடையாமல் போனான்.

தலைவர்களே! தலைவர்களே! கவனமாய் இருங்கள்! சொந்த நாடு கைகொடுக்கும், சொந்த ஊர் உயர்வு கொடுக்கும் என்று எண்ணி ஏமாந்து போகாதீர்கள். எந்த ஊர்? என்பது முக்கியமல்ல. தேவ திட்டத்தில் நீங்கள் நிற்க வேண்டும், வளர்ந்த ஊழியர்களின் ஐக்கியத்தில் நிலைக்க வேண்டும், அதுதான் உங்கள் தலைமைத்துவத்தை சிறக்க வைக்கும்.

(IV) ஆதி அபோஸ்தலருடனும், அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடனும் இணைந்து ஊழியம் செய்தவர், இந்த பர்னபா. யூதேயா தேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள் புறஜாதிகளைப் பலவந்தப்படுத்திய போது வாக்குவாதம் செய்து எருசலேம் சென்று உபதேச விளக்கத்தை அப்போஸ்தலரிடத்திலிருந்து நிரூபமாய் வாங்கிக்கொண்டு வந்தவர் இந்த பர்னபா.

இப்படிப்பட்டவன் எவ்வளவு தெளிவுள்ளவனாக இருக்க

வேண்டும்? ஆனால் அவன் அப்படி இல்லையே! அதுதான் வேதனை! “மற்ற யூதரும் அவனுடனே கூட மாயம் பண்ணினார்கள், அவர்களுடைய மாயத்தினாலே பர்னபாவும் இழுப்புண்டான்.” (கலா 2 : 13)

மற்றவர்கள் மாயம் செய்கிற பொழுது உறுதியாய் நிற்க வேண்டிய இவன் இழுப்புண்டுபோனது எத்தனை வேதனை! உறுதியில்லாத ஸ்திரமற்ற கொள்கைப்பிடிப்பு இவனைக் காணாமல் போகச் செய்து விட்டது.

இன்றைக்கும் இப்படிப்பலர் இருக்கிறார்கள். மிக நீண்டநாள் விசுவாசிகள், உரத்த சத்தமாய் பேசும் ஊழியர், தங்கள் வீட்டு நிகழ்ச்சிகளின் போது சிலருடைய மாயத்தினாலே இழுப்புண்டு ‘இது பண்பாடு’, ‘இது மண்ணின் முறை’ என்று சாயம் பூசி தங்களைக் கறைப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

தலைவர்களே! தலைவர்களே! கவனமாய் இருங்கள். உபதேசத்தில் உறுதியாய் இருங்கள். சாவே வந்தாலும் சத்தியத்தை விடாதிருங்கள்.

“நீ பிரசங்கிப்பதை நீயே செய், இல்லாவிட்டால் நீ செய்வதை இன்னொருவன் பிரசங்கிப்பான்” என்று யாரோ சொன்னது என் நினைவுக்கு வருகிறது.

மாயத்தினால் இழுப்புண்டு, திசைமாறிப் போவீர்களென்றால், எதிர்காலம் இல்லாமல் இருளில் சிக்கிக் கொள்வீர்கள் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

பர்னபா என்ற பரிசுத்தவானுக்காக கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன், அற்புதமான ஆரம்பம், அபரிமிதமான ஆசீர்வாதம்.

★ அர்ப்பணிக்கிறவன்

★ ஆத்தும ஆதாயகன்

- ★ நம்பிக்கைக்கு உரியவன்
- ★ நல்லவன்
- ★ பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்தவன்
- ★ விட்டுக் கொடுக்கிறவன்
- ★ புத்தி சொல்லுகிறவன்
- ★ ஆறுதலின் மகன்

என்ற குணாதிசயங்கள் போற்றுதலுக்குரியவைகள், அந்த குணங்களை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

அதே நேரத்தில் பர்னபாவின் கடைசி நாட்கள், கவலையைத் தருகிறது. காணாமல் போன அவனின் வாழ்க்கையின் முடிவு கண்ணீரைத் தருகிறது.

- ★ கடுங்கோபத்தை தவிர்ப்போம்.
- ★ மாம்ச பந்தத்தை வெறுப்போம்.
- ★ தேவ சித்தத்தில் நடப்போம்.
- ★ சத்தியத்தில் உறுதியாய் நிற்போம்.

மாரநாதா! இயேசு வருகிறார், மாறாத கிருபை உங்களைக் காப்பதாக! பர்னபாவிலிருந்த நற்குணங்கள் உங்களில் பெருகுவதாக!

- ஆமென்.

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே,

போதகர். கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதகர், கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 94888 56323

இப்படிக்கு,

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்